

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๕๐
วันพุธที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๒ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ขอเรียนว่าวันนี้จะมีพระราชพิธีในเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา เพราะฉะนั้น
จะขออนุญาตเลิกประชุมก่อน ๑๖.๐๐ นาฬิกาเล็กน้อย เพราะทั้งประธานฯ
และรองประธานฯ จะต้องไปร่วมในพระราชพิธีนั้นนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกฯ
เป็นผู้เสนอจำนวน ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติรับรองฐานะโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
พ.ศ. ซึ่ง นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติ
ลูกเสือ พ.ศ. ซึ่งนายดวง อันทะ ไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ
๓๐ วัน นั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเสร็จแล้ว และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับคืนมายังสภาภายในกำหนดเวลา พร้อมทั้งส่งข้อสังเกตมาด้วยนะครับ สำหรับ
ข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติรับรองฐานะโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. นั้น
คณะรัฐมนตรีได้เห็นด้วยในหลักการที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้เหมาะสม เพื่อผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ตามความ
ต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งขณะนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการ
ยกร่างพระราชบัญญัติรับรองฐานะโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. ที่มีหลักการทำนอง
เดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกฯ เป็นผู้เสนอ

LIART

สำหรับร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. ... นั้น คณะรัฐมนตรีเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่ได้กำหนดกลไกในการบริหารงานของสำนักงาน ลูกเสือแห่งชาติไว้ ทั้งในด้านรายได้ อัตราค่าจ้าง และการบริหารจัดการบุคลากร และทรัพย์สินของสำนักงาน ซึ่งอาจมีผลให้สำนักงานดังกล่าวไม่สามารถดำเนินงาน ได้อย่างสมบูรณ์ ประกอบกับขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการแล้ว อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้เร่งนำร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ มาเสนอต่อสภาในโอกาสอันควรต่อไปน่ะครับ ในขณะนี้จึงขอให้ชะลอร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับนั้นไว้ก่อน จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงาน การประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐

ถึงครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ รวม ๕ ครั้ง ซึ่งได้วางให้สมาชิกฯ ตรวจสอบแล้วตามข้อบังคับฯ นะครับ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมรับรองน่ะครับ
ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า กฎหมายฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๘ มาตรา ไม่มีสมาชิกฯ ขอแปรญัตติ กรรมการไม่ได้แก้ไข มีเพียงการให้ข้อสังเกตที่ต้องพิจารณาต่อไปเพียง ๒ ข้อเท่านั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใด เห็นควรอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้กรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นไม่ควร อนุมัติกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ คุณมุกดา มีอะไร เชิญครับ

นางมุกดา อินตะสาร (กรรมการ) : ขออนุญาตของท่าน คือ ลืมเอาบัตรมาจากที่นั่ง เห็นด้วยค่ะ ไม่ได้กดคะแนน

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่เป็นไรครับ เป็นเอกฉันท์อยู่แล้ว
มีข้อสังเกตของคณะกรรมการอยู่ในท้ายรายงานของคณะกรรมการ มีท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วยหรือขัดข้องประการใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
ด้วยกับข้อสังเกตจะได้ส่งไปให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ขอบคุณคณะกรรมการ

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการชุดเดียวกัน
ใช้ใหม่ครับ เชิญท่านวัลลภครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
จัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอเรียนท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า
กฎหมายฉบับนี้มีทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา มีการแก้ไขเพียงบางมาตรา ส่วนใหญ่ที่จะเป็นการแก้ไข
ในถ้อยคำเป็นหลัก ไม่มีสมาชิกฯ ท่านใดขอแปรญัตติแต่ประการใด กราบเรียนไว้เพื่อทราบ
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็จะขอมติในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่อนุมัติ
กรรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์
นะครับ ในทำรายงานของคณะกรรมการมีข้อสังเกต มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่เห็นด้วย
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
ด้วยนะครับ จะได้ส่งให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านวิจิตรครับ

ท่านประธานฯ ที่เคารพกระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ประธานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๘

วันพฤหัสบดีที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จแล้ว โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม ๓ ประเด็น คือ

๑. กำหนดให้มหาวิทยาลัยในกำกับเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ได้รับ
การอุดหนุนอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

๒. ให้หลักประกันที่มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาที่
ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้มีโอกาสศึกษาจนจบปริญญาตรี

๓. ป้องกันการสืบทอดอำนาจของผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยการกำหนด
วาระและนับวาระต่อเนื่อง ไม่ใช่มาเริ่มต้นใหม่

ทั้งนี้ไม่มีการสงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัตติ และเนื่องจาก พ.ร.บ.
ฉบับนี้ได้พิจารณาแล้วเสร็จก่อนที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะมีผลบังคับใช้

ทางคณะกรรมการ จึงขอแก้ไขความนำโดยเพิ่มข้อความที่ว่า พระราชบัญญัตินี้มี
บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕
ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้
กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงขออนุญาตท่านประธานฯ ได้แจก
เอกสารที่แก้ไขเพิ่มเติมกับท่านสมาชิกฯ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ลืมไป
นะครับ พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ที่เราผ่านไปแล้วยังไม่มีคำปรารภ จะขออนุญาตให้
อาจารย์วิษณุกับอาจารย์บรรศักดิ์ช่วยดู ถ้าพบว่าจำเป็นจะต้องใส่คำปรารภเพื่ออ้างอิง
รัฐธรรมนูญ ก็ขออนุญาตสภาใส่ไปเสียให้สมบูรณ์นะครับก่อนที่จะออกไปจากสภา
มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ
เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

- ๔/๑

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :
“ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การประกันคุณภาพ
และการประเมิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข หมวด ๕ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙/๑ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข หมวด ๗ ปริญญา
และเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ถึงมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ถึงมาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ บทกำหนดโทษ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๖/๑ คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข มาตรา ๗๓
 และมาตรา ๗๔ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
 นะครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็จะขอมติในวาระที่ ๓
 ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรรมาธิการคูปม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
 ไม่อนุมัติกรรมาธิการคูปมไม่เห็นด้วย เรียบร้อยนะครับ เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมอนุมัติ ๕๘ นะครับ
 ไม่เห็นด้วย ๓ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติอนุมัตินะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญ
เข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการพร้อมเชิญครบ

นายสมหมาย ภาษี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณาและ
ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้นำเสนอ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว และโดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิไว้ในวรรคสองของคำปรารภ โดยขอเพิ่มความในวรรคสองของคำปรารภ
เป็นดังนี้ “พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการขอเพิ่มคำปรารภ
ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ถึง
มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
นะครับ เชิญคุณบรรศักดิ์ครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ มาตรา ๒๓/๓ ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่นี้ ผมขออนุญาตเรียนถาม
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ข้อ ๑ ถ้าสมาชิกจะคงเงินบางส่วนได้หรือไม่
คือไม่คงไว้ทั้งจำนวน ข้อ ๒ การจ่ายเงินคืนให้สมาชิกตามมาตรา ๒๓/๓ นี้จะจ่ายอย่างไร
เพราะมาตรา ๒๓/๓ นั้นพูดแต่กำหนดเวลาว่า ให้คงไว้ได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับกองทุน
แต่ไม่บอกวิธีคืนเงินในกรณีที่จะคืนคืนอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประสงค์ วินัยแพทย์ (กรรมธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประสงค์ วินัยแพทย์ กรรมธิการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงดังนี้ เมื่อคูมาตรา ๒๓/๓ เป็นกรณีที่รับรองสิทธิไว้ว่าในปัจจุบันนี้ ถ้าเพื่อลูกจ้างออกจากงานแล้วตามกฎหมายปัจจุบันบัญญัติไว้ว่า สมาชิกกองทุนนี้จะต้องจ่ายเงินให้กับสมาชิกภายใน ๓๐ วัน กรณีนี้ก็มีอุปสรรค คือว่าบางทีลูกจ้างยังไม่สามารถหางานได้ แต่เมื่อพ้น ๓๐ วันแล้วเขาจะต้องรับเงินไป เมื่อเขาได้รับเงินก่อนไปเขาจะต้องเสียสิทธิในการที่จะต้องเสียภาษีเนื่องจากเขาได้รับเงินไป มาตรการนี้ก็เลยให้สิทธิเขาโดยให้ข้อบังคับของกองทุนนี้กำหนดไว้ว่า ถ้าเพื่อเขาออกจากสมาชิกแล้วเขายังคงเงินไว้ได้ ๕๐ วัน ตรงนี้หมายความว่า ถ้าเพื่อภายใน ๕๐ วันนั้นเขาหางานใหม่ได้ นะครับ เขาก็จะสามารถที่จะนับอายุต่อไปได้ ถ้าเพื่อภายใน ๕๐ วันนั้นเขาหางานใหม่ไม่ได้ เขาจะต้องรับเงินก่อนทั้งหมดออกไป อันนี้ก็คือเป็นวัตถุประสงค์ของมาตรการนี้ ประเด็นที่ถามว่าตรงนี้จะเอาเงินออกไปเป็นบางส่วนได้หรือไม่ นั่น ขออนุญาตกราบเรียนว่าในเจตนาตรงนี้ไม่ยอมให้เอาเงินบางส่วนออกไปได้ เนื่องจากว่าเจตนารมณ์ของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนี้ก็เพื่อให้มีเงินออมไว้สำหรับเกษียณอายุ เวลาออมส่วนใหญ่แล้วบางครั้งก็จะมีกรคำนวณว่าหลังจากเกษียณแล้วจะต้องมีเงินใช้เท่าไร เพราะฉะนั้นโดยหลักนี้ก็ยิ่งอยากให้เห็นว่าถ้าเขาจะคงเงินไว้ก็คือภายในช่วงเวลา ถ้าเพื่อเขาสามารถที่จะหางานใหม่ได้ แล้วงานใหม่นั้นเขามีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เขาก็สามารถคงเงินทั้งก้อนต่อไปได้จนกว่าเขาจะเกษียณอายุ โดยไม่ต้องเอาเงินออกแล้วก็มีภาระภาษีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ เมื่อฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการแล้วกระผมก็เข้าใจ แต่ว่าเขียนแค่นี้ต้องไปตีความกันอีกมากมายว่าเมื่อเกิน ๕๐ วันตามข้อบังคับแล้ว ถ้าเขามีงานใหม่ก็ต้องให้สามารถนำเงินนี้ไปรวมในกองทุนใหม่ได้ แล้วถ้าไม่มีก็ต้องเอาออกไปทั้งจำนวน เหตุใดคณะกรรมการจึงไม่เขียนให้สิ้นกระแสความครับ เพราะเหตุว่าเขียนห้วน ๆ แบบนี้ จะเกิดปัญหาขึ้นได้ในอนาคตว่าจะทำอย่างไรกันต่อไปกับเงินนี้

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เฉพาะความตรงที่ว่า และคงการเป็นสมาชิกต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน ผมอ่านที่แรกผมก็เข้าใจว่าหมายความว่า จะเป็นสมาชิกต่อไปได้อีกเท่านั้นเท่านั้นวัน ตามที่อธิบายนี้หมายความว่า จะต้องมาแจ้งกับกองทุนภายในเท่านั้นเท่านั้นวัน ไม่ใช่เป็นสมาชิก ตกลงอย่างใดกันแน่ คือที่บอกว่าลูกจ้างจะมีสิทธิคงเงินทั้งหมดไว้ในกองทุน และคงการเป็นสมาชิกต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนด หมายถึงว่าเขาจะต้องมาแจ้งว่าเขาจะยังไม่เอาเงินภายในเวลา หรือว่าเขาจะเป็นสมาชิกได้ภายในเวลา ช่วยอธิบายด้วย

นายประสงค์ วินัยแพทย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คือตรงนี้การแจ้งหรือไม่แจ้งไม่ได้มีนัยสำคัญ เนื่องจากว่าถ้าดูมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ นี้ จะกำหนดไว้ชัดเจนว่า เมื่อลูกจ้างสิ้นสุดสมาชิกภาพจะต้องจ่ายเงินให้กับลูกจ้างภายใน ๓๐ วัน ทั้งนี้เมื่อลูกจ้างออกจากงาน นายจ้างก็ต้องแจ้งกองทุน กองทุนก็ต้องแจ้งบริษัทจัดการ แล้วบริษัทจัดการนี้ก็ต้องมีหน้าที่จ่ายเงินให้กับลูกจ้างภายใน ๓๐ วัน ทั้งนี้ตรงนี้ลูกจ้าง ถ้าเพื่อมีมาตรานี้ออกมา ลูกจ้างเขาก็สามารถที่จะบอกบริษัทจัดการกองทุนได้ว่าเขาขอยังไม่รับเงินอยู่ เนื่องจากว่าเขาอาจจะหางานได้ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่ข้อบังคับได้ให้ไว้ ซึ่งในกรณีนี้ก็แล้วแต่ข้อบังคับของแต่ละบริษัทที่จะไปกำหนด ในมาตรานี้จะเขียนแต่เพียงว่าข้อบังคับนั้นจะต้องให้ระยะเวลาไว้ไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน อย่างเช่น สมมุติว่าข้อบังคับนี้เขียนไว้มากกว่า ๕๐ วัน เขียนไว้ ๑๕๐ วัน ก็เท่ากับว่าภายใน ๑๕๐ วันนี้ ถ้าเมื่อเขายังคิดว่าเขาอยากที่จะคงเงินอยู่เขาก็ยังไม่ไปขอรับเงินก็ได้ ไม่แจ้งสิทธิว่าเขาอยากที่จะเอาเงินนี้ออก แต่ถ้าเมื่อเขาคิดว่าสามารถหางานได้เขาก็รอต่อไป เมื่อเขาหางานใหม่ได้แล้ว เขาก็จะสามารถที่จะโอนเงินจำนวนนี้จากนายจ้างเดิมไปสู่ นายจ้างใหม่ แล้วอายุของการเป็นสมาชิกนี้จะต่อไป เงินจำนวนนี้ก็จะไม่ออกจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ภาษีก็จะไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความตอนท้ายที่ว่า แต่ไม่เป็นเหตุให้ ลูกจ้างและนายจ้างต้องมีการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน แปลว่าอะไรครับ

นายประสงค์ วินัยแพทย์ (กรรมาธิการ) : ก็เนื่องจากว่ามาตรานี้ลูกจ้าง เขาออกจากงานแล้ว เพราะฉะนั้นเขาลิ้นสุดสมาชิกภาพแล้ว มาตรานี้เพียงแค่ว่า เสมือนอยู่ว่า ให้เขาคงสมาชิกไว้ต่อไป เพื่อไม่ไปกระทบมาตรา ๒๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่า บริษัทจัดการจะต้อง จ่ายเงินภายใน ๓๐ วันนับแต่สิ้นสมาชิกภาพ เหตุที่ต้องมีประโยคสุดท้ายว่า ไม่เป็นเหตุให้ ลูกจ้างและนายจ้างต้องมีการจ่ายเงินสะสม เนื่องจากว่าเงื่อนไขในบรรทัดที่ ๒ เขียนว่า คงการเป็นสมาชิกต่อไป ถ้าเพื่อไม่มีเหตุนี้เกรงว่าจะมีการตีความว่า เมื่อเขาคงสมาชิกต่อไป แล้วเขาจะต้องมีการจ่ายเงินสะสมหรือสมทบเข้าไป ซึ่ง ณ ขณะนั้นไม่มีแล้ว ก็คือ ข้อความ ประโยคสุดท้ายก็จะมีความหมายอย่างนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เห็นว่าเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน คำว่า ลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้องมีการจ่ายเงินสะสมนี้ควร จะเข้าไปอยู่ท้ายคำว่า โครงการเป็นสมาชิก เขียนสั้น ๆ ว่า เมื่อลูกจ้างรายใดสิ้นสมาชิกภาพ เพราะออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ลูกจ้างรายนั้นมีสิทธิคงเงินทั้งหมดที่มีสิทธิจะได้รับไว้ ในกองทุน และคงการเป็นสมาชิกต่อไปโดยลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสม และเงินสมทบเข้ากองทุนอีกตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ แต่ที่ผมเรียนถาม คณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการชี้แจงผมก็เห็นแล้วละครับ เวลานี้ถ้าดำเนินการตาม มาตรา ๒๓/๓ นี้จะมีได้ ๓ กรณีใช่ไหมครับ หลังจากที่เขาแสดงเจตนาว่าเขาจะคง เงินกองทุนแล้ว คือ ๑. ก่อนถึงกำหนดเวลานั้นเขามาขอลถอนออกก็ต้องให้เขาถอน ใช่ไหมครับ ๒. พอถึงภายในกำหนดเวลาที่ให้เขาคงเอาไว้ สมมุติว่าข้อบังคับบอกว่า ๑๕๐ วัน เขาหางานใหม่ได้แล้ว ก็ให้เขามาแสดงเจตนาว่า ให้โอนเงินกองทุนส่วนที่เขา จะได้นี้ไปอยู่ในกองทุนของนายจ้างใหม่ได้ หรือ ๓. ในกรณีที่เขาหางานไม่ได้ แล้วก็ครบ กำหนดในข้อบังคับ ๑๕๐ วันแล้ว ก็ต้องดำเนินการต่อไปตามไหน ผมจึงเรียนหารือ คณะกรรมาธิการว่า ทำไมไม่เขียนให้สิ้นกระเสาะความเสีย เขียนเสียให้ชัดอย่างนี้แหละ

เดิมเป็นพรรคสองก็ได้ว่าลูกจ้างที่แสดงเจตนาตามพรรคหนึ่งแล้ว อาจจะดำเนินการต่อไป
นี้ได้ ๑, ๒, ๓ คนเขาก็จะเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ขอบพระคุณครับ

นายประสงค์ วินัยแพทย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
ที่ท่านบรรศักดิ์ท่านพูดนี้ถูกต้องทุกอย่างครับ ก็คือ ๓ กรณี และในกรณีที่ ๓ เมื่อสักครู่นี้
ก็คือ ถ้าเมื่อเลข ๑๕๐ วันไปแล้ว ก็จะไปเข้าเกณฑ์ของมาตรา ๒๓ ก็คือว่า เขาสิ้นสภาพ
กองทุนแล้ว เขามหาการเป็นสมาชิกแล้ว เพราะฉะนั้นเขาจะต้องเอาเงินออก ในความหมาย
นี้ก็คือ บริษัทจัดการจะต้องจ่ายเงินให้เขาตามมาตรา ๒๓ ครับ

- ๘/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพรเพชร

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พรเพชร วิชิตชลชัย กรรมการ
กระผมเห็นว่ากรณีที่เขาเขียนมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๓/๓ เป็นกรณี
ที่ชัดเจนตามที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์ให้คอมเมนต์ (Comment) เมื่อสักครูนี้นะครับ
ดังนั้นกรณีมาตรา ๒๓ วรรคสาม ถ้าจะแก้ไข ผมก็เรียนปรึกษาท่านประธานกรรมการ
เกี่ยวกับถ้อยคำที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์แก้ ผมคิดว่าทางด้านกรรมการน่าจะยอมรับได้
นะครับ คือย้ายเข้าไป และการคงเป็นสมาชิกต่อไปโดยลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้อง
มีหน้าที่จ่าย ในทำนองนี้เมื่อสักครูนี้อาจจะไม่ได้ แต่ผมว่าที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์
ถามเมื่อสักครูนี้น่าจะครบถ้วนตามมาตรา ๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ และมาตรา ๒๓/๓
นะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประสงค์ วินัยแพทย์ (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ

ถ้าเพื่อแก้วรรคหนึ่งอย่างที่ท่านอาจารย์วรศักดิ์แก้ ทางคณะกรรมการกระผมได้เรียน
ปรึกษาแล้ว ไม่ขัดข้องครับ สำหรับการเพิ่มวรรคสองคิดว่าโดยนัยเป็นไปตามนั้น
อยู่แล้วครับ คิดว่าอาจจะไม่จำเป็นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงแก้วรรคหนึ่งเป็นอย่างนี้

ใช่ไหมว่า “เมื่อลูกจ้างรายใดสิ้นสมาชิกภาพเพราะออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด
ลูกจ้างรายนั้นมีสิทธิคงเงินทั้งหมดที่มีสิทธิจะได้รับไว้ในกองทุน และคงการเป็นสมาชิก
ต่อไป โดยลูกจ้างและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน ทั้งนี้
ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของกองทุน โดยระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
ดังกล่าวต้องไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ออกจากงาน” มีอะไรอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติให้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรอนุมัติ กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย นะครับ ขอบคุณคณะกรรมาธิการ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกัน
ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. กำหนดการแปรญัตติ
ภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ได้
นำเรียนเสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่านแล้ว ในการนี้คณะกรรมการ
ขอแก้ไขรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

ส่วนของรายงานหน้า ๒ ข้อ ๗ ผลการพิจารณา

๑. คำปรารภ ความเดิม คำปรารภ "ไม่มีการแก้ไข แก้ไขเป็น คำปรารภ มีการแก้ไข

๒. มาตรา ๒ ความเดิม มาตรา ๒ "ไม่มีการแก้ไข แก้ไขเป็น มาตรา ๒ มีการแก้ไข

ส่วนของร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ ชิดเส้นได้ในส่วนบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งเป็นข้อความที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้น หน้า ๑ มาตรา ๒ ความเดิม หนึ่งร้อยยี่สิบวัน แก้ไขเป็น หนึ่งร้อยแปดสิบวัน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถามคณะกรรมการ ความตอนท้าย ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๗ ที่บอกว่า เว้นแต่เป็นสิ่งที่เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ ที่ได้รับตามปกติในการปฏิบัติหน้าที่ แปลว่าอะไร ยกตัวอย่างได้ไหมครับว่า มีอะไรบ้าง ที่ได้รับตามปกติในการปฏิบัติหน้าที่ที่จะเป็นข้อยกเว้น

นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ บทบัญญัติในร่างมาตรา ๗ นะครับ ที่คณะกรรมการไปปรับแก้ไขเรื่องประโยชน์ ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินนะครับ แล้วก็มาในความตอนท้ายที่ท่านประธานฯ ว่า ที่ได้เติมคำว่า ประโยชน์ นั้น เนื่องจากว่าในทางปฏิบัติบางครั้งทางบริษัทห้างร้าน เขาไม่ได้ให้ประโยชน์ตอบแทนที่เป็นเงินหรือทรัพย์สิน แต่เขาพาไปนำเที่ยวอย่างนี้ เป็นต้นนะครับ ถ้าการพาไปนำเที่ยวนั้นเป็นลักษณะที่คล้าย ๆ สิบบน นะครับ

คณะกรรมการก็เห็นพ้องว่า ควรจะเติมกรณีที่เราไปรับประโยชน์เขาด้วยนะครับ
ทีนี้ในกรณีที่เป็นทรัพย์สิน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมถามว่าอย่างไรครับ ถามอย่างนี้ว่า
มีข้อยกเว้น เว้นแต่เป็นสิ่งที่ของ เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับตามปกติในการปฏิบัติ
หน้าที่ อย่างนี้รับได้ใช่ไหมครับ อยากให้ยกตัวอย่างว่าคืออะไร จะได้ว่า พวกเราจะรับอะไร
ได้บ้าง

นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม (กรรมการ) : อันนี้เปิดช่องเอาไว้ให้ทาง
ป.ป.ช. ไปกำหนดครับ ยกตัวอย่างเช่น สมมุติว่าเป็นงานราชการ แล้วก็มีการให้ไปดูงาน
ต่างประเทศ เพื่อให้มีความชัดเจนว่า การไปดูงานต่างประเทศนี้ไม่ได้ใช้เงินงบประมาณ
แผ่นดิน จะเป็นเสมือนของขวัญหรือรางวัลหรือไม่ ถ้า ป.ป.ช. กำหนดว่า ลักษณะเช่นนี้
ทำได้ ก็ไม่ผิดกฎหมายครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือมันไม่ชัด แต่ว่าอ่านมาตรา ๗ ได้นี้
ก็รู้ได้อย่างหนึ่งว่า เมื่อ ๒ – ๓ วันก่อน ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีอิทธิภัทร์
ไปที่อีสาน แล้วชาวบ้านเขาเอาผ้าขาวม้ามาคาดพุงให้ นั่นนะ ถ้าวันนี้ยังไม่ได้ส่งคืน
ให้กับทำเนียบ ท่านอาจจะผิดมาตรา ๗ เพราะเป็นเงินทรัพย์สินที่เขาให้ในโอกาสที่ไป
ปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นมาตรา ๗ นี้จะทำให้คนทุกคนผิดหมด ลองกองที่เขาเอามา
ให้กินนี่ก็กินไม่ได้ นะครับ ก็ต้องส่งมอบ ส่งมอบแล้วใครกินก็ไม่ได้ ก็ต้องปล่อยให้เน่า
พอเน่าแล้วต้องตั้งคณะกรรมการสอบว่า ทำไมถึงเน่า เพราะว่าจะไม่มีข้อยกเว้นอะไร
ยกเว้นแต่ ป.ป.ช. จะเกิดนึกขึ้นมาได้ ถ้า ป.ป.ช. นึกไม่ได้เมื่อไรทั้งหมด ที่มาตรา ๗ นี้
จะแรงมากนะครับ เพราะฉะนั้นต้องระวัง กลับไปดูกันเสียให้ดี ผ้าขาวม้าอะไรนี้
เชิญครับ

นายธานีศ เกศวพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมธานีศ เกศวพิทักษ์ กรรมาธิการนะครับ คือการร่างมาตรา ๗ นี้ก็ได้คำนึงถึงอย่างที่ท่านประธานฯ ได้กล่าวมาครับ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้เราต้องการที่จะสร้างระบบคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ใหม่ แม้เป็นเรื่องเล็กน้อยก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ การที่เขียนในเรื่องของทรัพย์สินหรือประโยชน์แล้วก็กำหนดว่ามีประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรับไว้เป็นของตนได้นี้จะสอดคล้องกับกฎหมาย ป.ป.ช. เดิมอยู่แล้วก็ในกฎหมาย ป.ป.ช. เองก็มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ นะครับ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เราก็จะให้ทาง ป.ป.ช. นี้เป็นผู้พิจารณาว่าอะไรที่ควรรับได้หรือไม่ได้ ส่วนคำว่าประโยชน์อื่นใดนั้นในกฎหมายฉบับนี้ก็นิยามเอาไว้ว่าหมายความว่า สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับฟัง การฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาให้ยกตัวอย่างก็คงจะเป็นตัวอย่างเหล่านี้ครับ ซึ่ง ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนี้สามารถที่จะรับได้นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือถ้าในขณะที่เราร่างกฎหมายแล้วเรายังนึกตัวอย่างไม่ออก ลองหลับตาวาดภาพว่าแล้วในเวลาปฏิบัติควรจะทำปฏิบัติให้ถูกต้องได้อย่างไร เพราะฉะนั้นข้อยกเว้นที่ถามนั้นถามว่าลองยกตัวอย่างให้ดูซิว่า เงินอะไรบ้างที่ได้รับตามปกติในการปฏิบัติหน้าที่แล้วไม่ถือว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๗ เงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อะไรบ้าง ถ้านึกไม่ออกจะแปลว่ามาตรา ๗ คลุมหมดทุกชนิด แล้วก็ถ้า ป.ป.ช. ยังไม่ยกเว้น ทุกอย่างที่ทำก็จะผิดหมด เพราะจะไม่เหมือนกับกรณีของกฎหมายของ ป.ป.ช. ที่ ป.ป.ช. ออกกฎว่า อะไรที่เกิน ๓,๐๐๐ บาทจะผิด ถ้าต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาทไม่ผิด เพราะฉะนั้นก็จะรู้หลักว่าอะไร ๓,๐๐๐ ก็ผิด แต่มาตรา ๗ จะผิดหมดก่อน จนกว่า ป.ป.ช. จะไปยกเว้นไว้ให้ ผมลองนึกเมื่อเช้านี้ครับ เมื่อเช้าผมไปบรรยายที่กระทรวงกลาโหม ผมรู้แล้วว่าผมพูดจบก็จะต้องให้ของอะไรบางอย่างกับผม ผมก็ถามเขาว่า เขาเชิญผมมานี้ในฐานะประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือเชิญมาในฐานะนายมิชย์ ฤชุพันธุ์ เขาบอกเชิญในฐานะ นายมิชย์ ฤชุพันธุ์ เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่ว่าหน้าที่อะไรของผมจะต้องไปบรรยาย

เมื่อผมบรรยายเสร็จ เขาก็ให้หนังสือมาเล่มหนึ่งผมก็รับกลับบ้านได้ แต่วันก่อนผมไปเขมร เขาเชิญไปเปิดสภา กลับมาได้เดือนหนึ่งเขาก็ส่งสมุดมาเล่มหนึ่งเป็นภาพที่มีผมปรากฏอยู่ ถามว่าผมได้รับเพราะไปปฏิบัติหน้าที่ใช่หรือไม่ ก็ตอบว่าใช่ เพราะนายมิชัยนี้เขาไม่เชิญ เขาเชิญประธานสภานิติบัญญัติฯ เดิมผมก็นึกว่าผมจะเอามาเก็บกลับบ้าน ไปเป็นที่ระลึก เพราะเป็นรูปผม พอผมเห็นตรงนี้ผมก็นึกว่าผมเอาไปไม่ได้แล้ว ผมก็ต้องทำหนังสือส่งให้กับสภาให้ช่วยเก็บรูปของผมไว้ให้ดี ๆ ด้วย เพราะ ณ วันนี้ถ้ามาตรา ๗ ออกพรุ่งนี้ กว่า ป.ป.ช. จะประกาศยกเว้นอีกนาน ระหว่างก่อนที่ ป.ป.ช. จะประกาศทุกอย่างจะผิดพลาด เพราะฉะนั้นต้องทำให้แน่ ให้ชัดว่าอะไรบ้างที่รับได้ ฝ่ายขวามารับได้ไหม ไปเยี่ยมตลาด ผลไม้เขาให้ผลไม้มา กินได้ไหม เพราะฉะนั้นถ้าชัดนี้เราก็เขียนกฎหมายเสียให้ชัด คนก็จะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง ก็สุดแต่นะครับ ถ้าคิดว่าชัดแล้วก็ไม่เป็นไร เพราะไม่มีปัญหาเชิญครับ

นายธานีศ เกศวพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมอาจจะชี้แจงไม่ชัดเจน คือขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้มีบทเฉพาะกาล ซึ่งจะต้องให้ ป.ป.ช. นั้นมีเวลาเตรียมตัว แล้วก็มีการร่างอะไรต่าง ๆ ออกมาเป็นกฎหมาย ประกอบด้วยนะครับ ซึ่งในมาตรา ๓ หรืออย่างไรที่ผมจำไม่ได้แน่ะครับ ก็มีเวลาถึง ๑๘๐ วัน ที่ผมกราบเรียนว่าประโยชน์อื่นใดเมื่อสักครู่นี้ เสร็จแล้วทาง ป.ป.ช. ก็คงจะต้อง ออกประกาศออกมาว่าในลักษณะอย่างไรที่รับได้ กระผมขอยกตัวอย่างในประกาศ คณะกรรมการที่เคยออกมาแล้วในข้อ ๕ ก็กำหนดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ดังต่อไปนี้ อย่างสมบูรณ์ (๒) ที่บอกว่า รับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ญาติ มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละ บุคคล แต่ละ โอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นก็คงจะออกมาในลักษณะแบบนี้ เหมือนกัน ซึ่งถ้าออกมาแบบนี้ก็จะเข้าช้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนี้รับได้นะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือความเข้าใจต่าง ๆ ยังเข้าใจ ไม่ตรงกัน คือที่ชี้แจงนั้นชี้แจงเรื่องประโยชน์ แต่ความจริงมาตรา ๗ ทันทที่ออกไปทุกอย่าง จะผิดหมด จนกว่า ป.ป.ช. จะไปยกเว้น ยกตัวอย่างว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ประกาศราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ ๑ มกราคม ทันทที่ที่ครบ ๑๒๐ วันกฎหมายก็จะใช้บังคับ คนก็จะผิด เพราะ มาตรา ๗ บอกให้ผิด การที่จะไม่ผิดนี่จะเป็นช้อยกเว้นจนกว่า ป.ป.ช. จะไปกลับประกาศ แต่ ป.ป.ช. ไม่ได้ประกาศ ความผิดก็จะเกิดเรื่อยไป แล้วก็ถูกออกได้ทันทที่ ป.ป.ช. เอง นั้นแหละ ถ้า ณ วันที่ ๑ เมษายนมีใครเอาลองกองไปให้กิน ผลอกินเข้าไปก็จะถูก ถอดถอนได้ เพราะจะผิดมาตรา ๗ ทันทที่ก่อนที่ตัวเองจะออกประกาศ เพราะฉะนั้น ก็ไม่เป็นอะไรหรอก ระวังก็แล้วกันที่พยายามนี้พูดเพื่อที่จะได้เข้าใจตรงกันครับ เชิญต่อไป ครับ เชิญอาจารย์สุจิต

นายสุจิต บุญบงการ : ท่านประธานฯ ครับ ผม สุจิต บุญบงการ กราบเรียนท่านประธานฯ ผมมีความเห็นคล้ายคลึงกับท่านประธานฯ ก็คือว่า มาตรา ๗ มีปัญหาสำหรับผู้ที่จะต้องออกไปดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีปัญหาว่า เป็นการไป ปฏิบัติการตามหน้าที่ หรือว่าเป็นตัวบุคคล ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ คือว่าพรุ่งนี้ผมจะไปสอน

ที่สถาบันพระปกเกล้า แล้วเมื่อสอนเสร็จก็จะมีค่าสมนาคุณตอบแทนให้ ผมกำลัง
คิดตอนนี้ว่าผมจะรับดีไหม เพราะว่าจะต้องถามสถาบันพระปกเกล้าว่าเขาเชิญ
นายสุจิตไปฐานะนายสุจิต หรือว่าเชิญไปในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
แต่ถ้าสมมุติเขาบอกว่า เชิญไปในฐานะนายสุจิต จะมีคนไปบอกใหม่ว่า แยกไม่ออก
ระหว่างนายสุจิตในฐานะที่เป็นตัวบุคคลกับนายสุจิตในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ผมกำลังลังเลว่าถ้าผมไปสอนนี่ผมจะรับเงินค่าสอนดีไหม หรือไม่ผมก็ต้องปฏิเสธ
ไม่ไปสอนเพื่อจะเซฟ (Safe) ตัวผมเอง ปัญหามาตรา ๗ ค่อนข้างจะมีปัญหามาก ที่ผมพูด
อย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าผมไม่เห็นด้วยกับหลักการอันนี้ แต่ถ้าเมื่อเขียนแล้วมีปัญหา
ไม่ทราบว่าการดำเนินการจะลองกลับไปทบทวนให้ชัดเจนสักนิดหนึ่งดีไหมครับ
เพื่อความปลอดภัยของทุกคน รวมทั้งเพื่อความปลอดภัยของการดำเนินการเองด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ในฐานะเลขานุการ
คณะกรรมการขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ กับที่ประชุมว่า ในร่างมาตรา ๗ นั้น
เป็นร่างเดิมที่สภาได้รับหลักการไว้ เพราะฉะนั้นสาระทั้งหมดนั้นเป็นไปตามที่
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ได้ให้ข้อสังเกต ในส่วนที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติม
ก็คือประโยชน์ในลักษณะที่ทำให้ทรัพย์สินเพิ่มเติมไปตามที่ขีดเส้นใต้เท่านั้น ที่นี้ในประเด็นที่
ท่านประธานฯ ได้กรุณากราบเรียนถามถึงเรื่องของประโยชน์ที่ได้รับตามปกติซึ่งไม่ใช่เงิน
นั้นนี้อาจจะเป็นการบริการในเรื่องของพาหนะเดินทางในการที่จะไปดำเนินราชการ
ในบางอย่างนั้นสามารถรับได้นะครับ และในกรณีอันนี้คณะกรรมการได้ตระหนักดีครับ
ว่า เรื่องนี้คงจะมีการประชาสัมพันธ์และการชี้แจง จึงได้ปรับแก้ในมาตรา ๒ ที่เปลี่ยน
การใช้บังคับจาก ๑๒๐ วัน เป็น ๑๘๐ วัน เพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์และให้ ป.ป.ช. นั้น ได้
มีการออกระเบียบให้สอดคล้อง ซึ่งในระหว่างที่เราประชุมแปรญัตตินั้นก็ได้เชิญ ป.ป.ช.
มาพิจารณาและเตรียมการในเรื่องนี้เรียบร้อยแล้วครับ ซึ่งคิดว่าภายใน ๑๘๐ วันนั้น ป.ป.ช.

สนช. ๕๐

สุชาติ ๑๑/๓

ก็จะออกหลักเกณฑ์ขึ้นมาได้ โดยพื้นฐานก็จะใช้ตัวเลข ๓,๐๐๐ บาทเป็นตัวเลข
มาตรฐานครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณมุกดา

นางมุกดา อินต๊ะสาร : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ
ดิฉัน ครม.มุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๑ อยากจะเรียน
ปรึกษาท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการว่า ยกตัวอย่าง ข้าราชการที่ทำงานในพื้นที่
แต่ขณะเดียวกันนั้นมีบทเรียน มีองค์ความรู้ จนกระทั่งได้รับเกียรติเป็นครูภูมิปัญญา
ในด้านใดด้านหนึ่ง เป็นข้าราชการด้วย แต่มีความสามารถแล้วก็ปฏิบัติงาน
ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนประสบความสำเร็จ มีชุมชนแห่งหนึ่ง มีที่หนึ่งได้เชิญไปเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือไปเป็นผู้ปฏิบัติงานให้ หรือไปช่วยงานตรงนั้นให้ได้รับความสำเร็จ
เกี่ยวกับเรื่ององค์ความรู้ที่ข้าราชการคนนั้นมีองค์ความรู้อยู่ ถามว่า ถ้าเกิดว่าไปช่วยเขาแล้ว
ในช่วงเวลาหนึ่งแล้วเขาให้เป็นค่าตอบแทนขึ้นมา ถ้าอย่างนี้รับได้ไหมคะ ผิดไหม
หรืออย่างไร ดิฉันไม่แน่ใจ ถ้าอย่างนั้นมีหลายท่านก็คงต้องผิดมากมายเลยในเรื่องเหล่านี้
ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไปตายเอาดาบหน้าก็แล้วกัน

เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “มาตรา ๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่พูดว่าไปตายเอาดาบหน้านั้นเรื่องจริง
นะครับ เพราะว่ายังมีอีกหลายจุดที่ไม่ได้พูดเพราะบังเอิญกรรมการเขาไม่ได้แก้ ต่อไป
รัฐมนตรีไปงานแต่งงานต้องเอาเมียนั่งรถไปด้วย ผิดนะครับ เพราะให้คนที่ไม่มีสิทธิใช้
ของหลวงไปใช้ของหลวง เราเขียนไว้ในนี้ พวกเราไม่เป็นไรหรอกครับ เพราะเราไม่มีรถ
ประจำตำแหน่ง ท่านรัฐมนตรีท่านมีรถประจำตำแหน่งระวังกันก็แล้วกัน เชิญครับ

พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ฐิติ : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ฐิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ก็ก่อนที่จะมี
การลงมติผมอยากจะขอความชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่า คำว่า หรือประโยชน์ในลักษณะที่เป็น
ทรัพย์สินนี้ท่านตีความหมายอย่างไร ท่านตีความหมายขนาดไหน เช่น ถ้าสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติเชิญไปประชุมที่พัทยาแล้วก็มีการแจกหนังสือ บทความที่เป็นเงินเป็นทองนี้
หมายความว่าหนังสือที่มีราคาแล้วก็มีมูลค่าหลาย ๆ เล่มรวมกันนี้ถือไหมครับ หรือว่า
มีการเลี้ยงอาหาร โดยประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ
ทานกันเกิน ๓,๐๐๐ บาท ถือไหมครับ เพราะฉะนั้นขอช่วยชี้ให้ชัดเจนจะได้โหวต
ได้ถูกต้อง ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายธานีศ เกศวพิทักษ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ในการประชุมกรรมธิการเราได้มองกันว่าถ้าเราไปพูดถึงสิ่งที่เป็นทรัพย์สิน การให้หลายสิ่งหลายอย่างซึ่งไม่เป็นทรัพย์สิน แต่ว่าเป็นประโยชน์ที่คิดเป็นเงินได้ ก็จะไม่เข้าเกณฑ์ความผิดตามมาตรา ๗ ที่นี้ความชัดเจนของกฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าคงจะเกิดขึ้นภายหลังจากที่ฝ่ายบริหารคือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ประกาศออกมาว่าอะไรที่รับได้หรือรับไม่ได้ ส่วนที่ท่านประธานฯ เป็นห่วงว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับแล้วก็จะเกิดปัญหาขึ้นมาทันที นะครับ ในส่วนนี้เราก็ได้เราก็ได้แก้ไขในมาตรา ๒ เรื่องกรอบเวลาให้ทาง ป.ป.ช. ทำความชัดเจนในกฎหมายฉบับนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่านอกจากปัญหาในมาตรา ๗ ยังมีมาตราอื่น ๆ ที่ท่านประธานฯ ก็ดูเหมือนจะเป็นห่วงอยู่ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้กรรมธิการเราก็ได้พิจารณา กันหมดแล้ว รวมทั้งการประชุมในคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งผมเป็นกรรมการพิเศษ ในขณะนี้ด้วย ผมอยากจะกราบเรียนยกตัวอย่าง เช่น ในมาตรา ๕ ซึ่งเป็นบทความผิด มีหลายส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่ท่านประธานฯ ได้กรุณากล่าวถึงเรื่องลดตำแหน่งบ้าง กระผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าท่านได้กรุณาดูในวรรคสาม จะมีข้อความว่า การกระทำได้ตาม วรรคสอง (๑) (๓) และ (๔) ที่จะถือว่าเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและ ประโยชน์ส่วนรวม และจะใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลเพราะว่าฐานความผิดใน (๑) (๓) และ (๔) นั้นค่อนข้างจะกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดคือข้อ ๓ เรื่องการใช้ทรัพย์สินของทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือบุคคลอื่นซึ่งไม่มีสิทธิโดยทุจริต การใช้ทรัพย์สินทางราชการ ซึ่งเคยทำได้ในอดีตจนไม่มีขอบเขตนั้น ถึงเวลาที่จะต้องมาดูแลแล้วว่าเป็นการใช้ทรัพย์สิน ของรัฐไปในเรื่องส่วนตัว ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร แค่นั้นเพียงไรนั้น ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง อย่างกระผมมาทำงานแล้วก็ให้คนรถแวะเอารถไปปรับลูกที่ โรงเรียน ประเดี๋ยวก็มารับผมแล้วกลับบ้าน ถ้าอย่างนี้คงจะมีความชัดเจนว่าไม่น่าถึงขนาด จะเป็นความผิด เพราะว่าการที่ผมจะต้องเอารถอีกคันหนึ่งไปปรับลูก คิดว่าคงจะไม่ใช่ เจตนารมณ์ของกฎหมายถึงขนาดนั้นนะครับ จึงกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมาย

ที่เกิดขึ้นจากการวิจัย แล้วก็พิจารณาเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศหลายประเทศ แล้วก็คิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องสร้างวัฒนธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งหมดทั้งระบบ โดยมีเป้าหมายหลักก็คือจะไม่ให้มีการแสวงหาประโยชน์จากการใช้ ตำแหน่งหน้าที่ จากการใช้อำนาจรัฐเป็นอันขาดนะครับ เพราะฉะนั้นพื้นฐานของความผิด ก็จะเป็นอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว แต่ว่าส่วนในรายละเอียดนั้นก็คงจะมีอยู่ในกฎหมาย ฉบับนี้

อีกมาตราหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมก็คือจะชี้ให้เห็นถึงการที่จะ ให้กฎหมายฉบับนี้เกิดประสิทธิผลในทางปฏิบัติ ก็คือความในมาตรา ๑๓ ที่บัญญัติให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีหน่วยงานพิเศษขึ้นภายในสำนักงาน ป.ป.ช. มีฐานะไม่ต่ำกว่า สำนัก และมีบุคลากรที่เพียงพอกับภารกิจเพื่อรับผิดชอบในการกำกับดูแลการบังคับใช้ กฎหมาย ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำ แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการรณรงค์เสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรมเพื่อป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลหรือประโยชน์ส่วนรวม-----

ในวาระสองยังบัญญัติต่อไปว่า เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำข้อกำหนดและคู่มือการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นเราต้องมีเวลา แล้วก็มีกรปฏิรูปการทำงานของ ป.ป.ช. เป็นอย่างมาก ซึ่งเราคิดว่าถึงเวลาที่บ้านเมืองเราจะต้องจัดระบบ จัดระเบียบเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐในการทำหน้าที่ที่จะไม่เบียดบังผลประโยชน์ ก็จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการ แล้วก็ใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด แล้วก็เพิ่มประสิทธิภาพกำลังคนให้กับ ป.ป.ช. ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ผม นายธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ กระผมได้รับฟังคำชี้แนะจากท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ บางท่านแล้วนะครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล และจะถือว่าเป็นเรื่องที่จะต้องนำไปสู่การปฏิรูปการเมือง ที่จะนำไปสู่ความบริสุทธิ์หรือใสสะอาดของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหมด แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผมไม่อยากจะเห็นกฎหมายที่ออกไปยังมีสมาชิกฯ บางท่านไม่สบายใจและกังวลว่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ที่ได้ให้คำแนะนำ ซึ่งผมคิดว่าทางคณะกรรมการวิสามัญฯ ก็พอมีเวลาที่จะนำไปทบทวนในบางจุดที่ยังเป็นที่กังวลของท่านสมาชิกฯ อยู่ เพราะฉะนั้นผมได้ปรึกษาทางคณะกรรมการแล้ว เห็นควรจะขอถอนเรื่องไปเพื่อดำเนินการปรับปรุงในบางจุดที่ยังเกิดความไม่ชัดเจน ให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงขอความกรุณาท่านประธานฯ ขอถอนเรื่องไปทบทวน เพื่อนำกลับมาเสนอต่อไปขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เราพิจารณาจบวาระที่ ๒ ไปแล้ว การถอนไปก็เป็นเรื่องดี แต่เห็นจะต้องขอคุณใช้ข้อบังคับฯ อนุญาตให้ถอนไปได้ แล้วอนุญาตให้ไปปรับปรุงใหม่ได้ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องกับหลักการดังกล่าวไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้ถอนไปโดยคงใช้ข้อบังคับฯ ที่เกี่ยวข้อง แล้วยอมให้ไปแก้ไขปรับปรุงได้ตามที่
คณะกรรมการต้องการนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ อยากให้สมาชิกฯ ช่วยกันดู
แล้วก็หยิบยกปัญหาต่าง ๆ ที่แต่ละคนประสบ เพื่อที่จะได้ไปบอกกรรมการให้เขา
ปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเป็นจริงด้วย

ต่อไปเป็นวาระการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ครับ

เรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การความ
ร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอครับ
นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายสิทธิชัย โภไคยอุดม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก โดยกระทรวงได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การแห่งนี้ เพื่อรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี แบ่งปันการใช้ทรัพยากร ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้ นอกจากนี้ยังจะเป็นการกระชับความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอีกด้วย รัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบกับอนุสัญญาดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตามอนุสัญญานี้ ภาคีอนุสัญญาของแต่ละประเทศต้องให้ออกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาแก่องค์การ บุคคล ในฐานะเจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้แทนรัฐสมาชิกของแต่ละประเทศขององค์การ ดังนั้นเพื่อให้การคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การในประเทศไทยเป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว และเพื่อให้องค์การเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมจึงขอเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณารับหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. ต่อไป

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมเกียรติครับ
นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเพียงแต่ขอฉายโอกาส คิดว่าจังหวะนี้เป็นจังหวะเหมาะที่จะถามท่านรัฐมนตรีและกระตุ้นให้วงการอวกาศและวิทยาศาสตร์

ของไทย ซึ่งควรจะนำประเทศชาติไปสู่ความเป็นประเทศที่ก้าวหน้ามาหลายสิบปีแล้ว ไม่ใช่เข้ามาเกี่ยวกับท่านรัฐมนตรี เพราะว่าท่านเพิ่งเข้ามา จึงอยากจะเรียนถามว่า ในเมื่อเราจะเป็นภาคีในอนุสัญญาขององค์การความร่วมมือด้านอวกาศของเอเชียและแปซิฟิกแล้ว ผมอยากจะทราบว่าสถานภาพความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์อวกาศของไทยมีบ้างไหมครับ คือไม่กล้าจะถามว่าไปถึงไหนแล้ว ยกเว้นสถาบันของท่านซึ่งอาจจะมีการค้นคว้าวิจัยด้านดาวเทียมบางส่วนอยู่ แต่ประเทศไทยจะล้ำหลังโลกของการวิจัยและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องด้านอวกาศมากจริง ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็นวิทยาศาสตร์สาขาที่ไม่จำเป็นต้องล้ำหลังถึงขนาดนั้น เพราะว่าเป็นเรื่องของฟิสิกส์แล้วก็เรื่องของคณิตศาสตร์ นอกนั้นก็เป็นเรื่องของวิทยาการด้านอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทยในปัจจุบันนี้หลักโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเด็กและเยาวชนในการทำความรู้ความเข้าใจกับอวกาศก็แทบจะเรียกว่าไม่มีเลย ถ้ามีก็ปรากฏเป็นหอคูดาวเล็ก ๆ ในบางมหาวิทยาลัย ในบางจังหวัดเท่านั้น ผมอยากจะเห็นว่าเราจะเริ่มต้นเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับนี้ด้วยความภาคภูมิใจว่าเราน่าจะเป็นประเทศแรก ๆ ในกลุ่มประเทศที่ด้อยพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์อวกาศในอาเซียนด้วยกัน ที่มีโครงสร้างพื้นฐานในการศึกษาท้องฟ้า อวกาศ จักรวาลและเอกภพ สำหรับเด็กและเยาวชน ขึ้นพื้นฐานให้ทั่วถึง พุดง่าย ๆ ก็คือว่าน่าจะมีหอคูดาวขนาดใหญ่ คืออาจจะมิกล้องที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางใหญ่ถึงกว่า ๑ เมตร ขึ้นไปในหลาย ๆ พื้นที่ ผมก็อยากจะเรียนถามเพื่อท่านจะกระตุ้นนักการเมืองและนักวิทยาศาสตร์ที่กำลังจะเข้ามามีบทบาททางการเมืองครั้งต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติฯ กระผมขอขอบพระคุณในคำถามนี้นะครับ เพราะว่าด้านอวกาศนี้ อย่างที่ว่าเราแบ่งออกได้ใหญ่ ๆ เป็น ๒ ด้วยกันที่เราจะทำได้ คือ เรื่องดาวเทียมแล้วก็เรื่อง การสำรวจดวงดาวต่าง ๆ สำหรับเรื่องดาวเทียมนั้นปัจจุบันดาวเทียมที่โคจรระดับต่ำ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่น่าจะพัฒนาในประเทศไทยได้นี้ ดวงแรกของประเทศไทยก็เป็นของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ซึ่งเราได้ส่งคณาจารย์จำนวน ๑๒ คนไปร่วมสร้าง ดาวเทียมขนาดเล็กซึ่งได้รับพระราชทานนามว่าไทยพัฒน์ ๑ นะครับ เราได้ลงทุนไปทั้งสิ้น ๓๐๐ ล้านบาท แล้วก็จำนวนอาจารย์ ๑๒ คนนี้ก็ได้รับปริญญาเอกทางด้านเทคโนโลยี ดาวเทียมกลับมาแล้ว ๑๐ คนด้วยกัน ตอนนี้ก็ยังเป็นอาจารย์อยู่ทั้งหมด ดาวเทียมดวงแรก ไทยพัฒน์ ๑ นี้ได้โคจรอยู่ในอวกาศมาเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี โดยมีอายุการใช้งาน ๘ - ๙ ปี หลังจากแบตเตอรี่ (Battery) เสีย หลังจากนั้นเราก็ได้ถ่ายภาพประเทศไทยไว้กับถ่ายภาพ ทั่วโลกไว้เป็นจำนวนมาก แต่ประโยชน์ที่ได้รับดีที่สุดก็คือว่า ทีมคณาจารย์ซึ่งไปพัฒนา ดาวเทียมดวงนี้ซึ่งเป็นทีมนักวิชาการที่หนุ่มที่สุดที่เคยไปที่มหาวิทยาลัยเซอร์ที่ประเทศ อังกฤษแล้วมีผลงานเป็นที่ประทับใจ เพราะว่าเราได้ช่วยแก้ปัญหาดาวเทียมเป็นจำนวนมาก แล้วก็ผลงานของเราเองประมาณ ๓๐ เปอร์เซนต์ในดาวเทียมดวงนี้ แต่ปัจจุบันดาวเทียม ดวงนี้ก็ใช้งานไม่ได้แล้วนะครับ ทางมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้มีเงินที่จะพัฒนาดวงที่ ๒ ได้อย่าง รวดเร็วนัก ก็พัฒนาไปอย่างช้า ๆ ทางมหาวิทยาลัยก็ได้พยายามที่จะขอทุนวิจัยจากหน่วยงาน ต่าง ๆ เพื่อมาช่วยพัฒนา เพราะคิดว่าถ้าเราไม่มีค่าถ่ายถอดเทคโนโลยี เราสามารถจะสร้าง ดาวเทียม โคจรระดับต่ำที่ถ่ายภาพให้มีขนาดภาพเล็กสุดที่จะเห็นได้ประมาณ ๓๐ เมตรนี้ ทำในประเทศไทยได้ โดยลงทุนประมาณ ๓๐ ล้านบาท แต่ปัจจุบันนี้ทางมหาวิทยาลัย ก็ได้มีการกิจที่จะต้องลงทุนทางด้านอื่น ประกอบกับนักศึกษาระยะนี้ไม่เยอะเท่าเดิม เพราะว่ามิมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกิดขึ้นเยอะนะครับ โครงการนี้ก็ยังไม่ช้ำอยู่ ดาวเทียม ไทยพัฒน์ ๒ แต่คาดว่าโมเดล (Model) ต่อไปก็คงจะเสร็จเร็ว ๆ นี้

ส่วนอีกโครงการหนึ่งก็เป็นของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ซึ่งได้จัดซื้อจากประเทศฝรั่งเศส ซึ่งตามข่าวก็คงจะได้ยังขึ้นสู่อวกาศประมาณปลายปีนี้ แล้วก็จะเป็ นดาวเทียมที่มีขีดความสามารถค่อนข้างสูง แต่ก็เสียเงินงบประมาณค่อนข้างเยอะ ประมาณ ๖, ๐๐๐ ล้านบาทนะครับ เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะพัฒนาดาวเทียมระดับต่ำโดยใช้เทคโนโลยี ของประเทศไทยเองเป็นไปได้มากถ้ามีการสนับสนุนที่ถูกต้องนะครับ เพราะทางกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศฯ นี้ก็มีหน่วยงานทางด้านดาวเทียมนี้อยู่ ก็ได้เริ่มที่จะมีโครงการที่จะ เป็นผู้ประสานในการที่จะหาหน่วยงานที่จะพัฒนาดาวเทียมเหล่านี้ต่อไป

มีอีกโครงการหนึ่งซึ่งเป็นโครงการที่ร่วมมือหมายถึงโครงการอันนี้ นะครับ เป็นการร่วมมือระหว่าง ๖ ประเทศด้วยกัน เป็นโครงการซึ่งดำเนินการมาประมาณ ๓๐ ปี แต่ดาวเทียมไม่เสร็จสักทีหนึ่ง จนกระทั่งระยะหลังคาดว่าจะเสร็จเร็ว ๆ นี้ เพราะประเทศจีน เขาตกลงรับเป็นได้โผล่ใหญ่ในการที่จะพัฒนาดาวเทียม เพราะมีการส่งทีมนักวิชาการ จากประเทศไทยไปดูงานพอสมควร เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าเรามีการพัฒนาอย่างจริงจัง ผมคิดว่าภายใน ๕ ปีนี้ประเทศไทยสามารถจะมีขีดความสามารถในการคิดและใช้ดาวเทียม วงโคจรต่ำเพื่อใช้สำรวจทรัพยากรธรรมชาติ ใช้สำรวจอุทกภัยธรรมชาติ ภัยธรรมชาติต่าง ๆ ได้ทั้งนั้นนะครับ แต่ดาวเทียมขนาดสูงที่ใช้ทางด้านสื่อสารดาวเทียมค้างฟ้า นะครับ ผมคิดว่า ประเทศไทยไม่มีขีดความสามารถเพียงพอที่จะพัฒนาได้ในขณะนี้ก็มีเพียง ๓ - ๔ ประเทศ ในโลกที่สามารถทำได้ เพราะว่าเนื่องจากอยู่วงโคจรสูงมาก ก็มันตภาพรังสีรุนแรงมาก เพราะฉะนั้นไม่ใช่แต่เพียงว่าผลิตอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เท่านั้น อุปกรณ์เหล่านั้นจะต้องมีการ กันให้สามารถทำงานได้ในสภาพที่กัมมันตภาพรังสีที่มาจากดวงอาทิตย์มีความรุนแรง มากด้วย ซึ่งเทคโนโลยีเหล่านี้เรายังไม่มีการในประเทศไทยที่จะรู้เลยสักคนหนึ่ง นะครับ อันนั้นก็จะต้องรอเป็นโอกาสต่อไป

ส่วนเรื่องการสำรวจทางดาราศาสตร์นั้นเท่าที่ผมทราบจะมีการติดตั้งกล้อง
ดูดาวที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ เมตร ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ดอยสุเทพ คาดว่าโครงการนี้
คงจะเสร็จภายใน ๑ – ๒ ปี ๘ เมตรนี้ก็เป็นกล้องที่ได้ประโยชน์พอสมควรในการที่จะ
สามารถที่จะทำให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสสำรวจดูดวงดาวในอวกาศได้ดีกว่าตอนนี้มาก
นะครับ เท่าที่ผมทราบก็มีคร่าว ๆ ตามนี้ แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติถ้าท่านอยากจะ
เป็นผู้ผลักดันทางด้านนี้ผมยินดีจะกราบเรียนเชิญท่านไปเยี่ยมหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้ง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครท่านจะได้ทราบถึงสิ่งที่เราจะทำได้หรืออุปสรรคต่าง ๆ
ที่เราจะเจอ แล้วท่านสามารถที่จะผลักดันให้โครงการต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นในลักษณะ
ที่รวดเร็วและเป็นประโยชน์ได้กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านปลัดครับ

นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพครับ กระผม นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพียงแต่อยากกราบเรียนข้อมูลที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาถาม และท่านรัฐมนตรี
กระทรวงไอซีที (ICT) ได้กรุณาตอบไปบางส่วนครับ คือ ดาวเทียมสำรวจทรัพยากรที่ท่าน
พูดถึงที่ประเทศไทยได้ร่วมกับทางฝรั่งเศส เราจะดำเนินการแล้วเสร็จ แล้วจะปล่อยขึ้นสู่
วงโคจรในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายนนี้ อันนั้นเป็นดวงที่ ๑ ซึ่งแน่นอนครับในเงื่อนไขเรามีการ
พัฒนากำลังคน มีการที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีตรงนี้ แล้วเราก็คาดหวังว่าการที่จะพัฒนา
ดวงต่อไปก็คงจะทำโดยความร่วมมือของนักวิทยาศาสตร์ของวิศวกรคนไทยนะครับ
ของกระทรวงต่าง ๆ แล้วก็มหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมทั้งความร่วมมือต่างประเทศ
นะครับ สำหรับดวงต่อ ๆ ไปครับ ส่วนเรื่องกล้องที่จะดูดาว กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ
ได้จัดทำกล้องเป็นหอดูดาวที่ดอยอินทนนท์ ซึ่งจะเป็นกล้องขนาดใหญ่ ในวโรกาส
เฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษาในปีนี้นะครับ ต้องขอประทานโทษ
ท่านรัฐมนตรีครับ ขนาดของโดมิเตอร์ของกล้องเป็น ๒.๔ เมตรครับ ไม่ใช่ ๘ เมตรนะครับ
ผมขออนุญาตตรงนี้นะครับ เพราะว่า ๒.๔ เมตรก็ถือว่าใหญ่ที่สุดในเอเชีย เราร่วมมือ
กับทางจีน ทางจีนจะมี ๒.๔ เมตรใหญ่ที่สุดที่ยูเนี่ยนแล้วก็จะเป็นเชื่อมเครือข่าย

ตรงนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์จากงานวิจัยทางด้านดาราศาสตร์แล้วก็สำหรับผู้สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก เยาวชน สนใจตรงนี้มีมากนะครับ อยู่ภายใต้การดำเนินงานของ สถาบันวิจัยดาราศาสตร์ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนะครับ ซึ่งสร้างกล้อง ตรงนี้ ๒.๔ เมตร จะเสร็จปลายปี ๒๕๕๑ ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณทวีครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ กระผม ทวี สุรฤทธิกุล ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่าน รัฐมนตรีก็คือ ทราบว่าปีนี้ในเรื่องของงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในกิจการทางด้านอวกาศ มีการวิพากษ์วิจารณ์ในขั้นตอนกรรมาธิการกันพอสมควร แต่เราก็ไม่ได้ทราบเรื่องนี้มาก่อน ถ้าทราบก็คงจะต้องถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่อาจจะต้องให้การสนับสนุนอีกพอสมควร แต่ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่าในวัตถุประสงค์ขององค์การนี้มีความร่วมมือกัน ในการที่จะช่วยเหลือรัฐสมาชิกในการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ การประยุกต์ใช้ ประโยชน์ และการฝึกอบรมเหล่านี้ ผมคิดว่าตรงนี้แม้ว่าเราจะได้รับงบประมาณไม่มาก แต่เราสามารถใช้จ่ายประโยชน์จากองค์การนี้ในการที่จะร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีการ เอื้อเพื่อกันระหว่างสมาชิก เพราะฉะนั้นผมอยากให้ทางประเทศไทยเราได้ประโยชน์ ในเรื่องนี้อย่างมาก ควรที่จะมีความพยายามในการแสวงหาความร่วมมือ ความช่วยเหลือกัน ในเรื่องนี้เราก็ต้องออกเนื่อออกตัวว่าประเทศของเรานั้นเป็นประเทศที่ยังมีการพัฒนา ในเรื่องนี้ไม่มากนัก เพื่อที่จะถ่อมเนื้อถ่อมตัวแล้วก็ให้ได้รับการดึงขึ้นสู่เทคโนโลยีชั้นสูง เหล่านั้น

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธานฯ ในเรื่องของกิจการทางด้านอวกาศนี้ ในการพัฒนาผมคิดว่าเพียงลำพังของด้านรัฐบาล โดยกระทรวงไอซีทีนี้ หรือ กระทรวงวิทยาศาสตร์ก็ตามที่จะมาช่วยกันคงจะยังไม่เพียงพอ อาจจะต้องมีความร่วมมือกัน อย่างเช่น กองทัพอากาศ กระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาว่า ในเรื่องกิจการอวกาศของเขานั้น เขาได้ใช้กองทัพอากาศค่อนข้างมากในการพัฒนา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเพื่อเรามีหน่วยงานที่จะเชื่อมโยงพัฒนากิจการทางด้านอวกาศของเรา ไปได้ก็น่าจะถึงมาร่วมมือกัน ยิ่งกองทัพอากาศในระหว่างนี้ก็อาจจะยังมีภารกิจไม่มาก เพราะฉะนั้นถ้าได้ดึงบุคลากร ความรู้ ความเชี่ยวชาญเข้ามาด้วยก็จะทำให้กิจการด้านอวกาศของเราพัฒนาไปได้อย่างที่ต้องการครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็เป็นอันจบ การอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับหลักการหรือไม่ครับ ท่านผู้ใด เห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กรุณาคดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ กรุณาคดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ รวมได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นส่วนใหญ่ นะครับ กรรมการท่านรัฐมนตรีครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นกระผม ขอกราบอภัยที่ผมบอกหน่วยผิด ๘ ฟุต คือ ประมาณ ๒.๔ เมตรนะครับ กระผม ขอเสนอให้คณะกรรมการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้พิจารณาร่างครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอให้ใช้กรรมการ สามัญวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารเป็นผู้พิจารณา มีท่านผู้ใด ขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ กำหนด
การแปรญัตติครับ

นายสิทธิชัย โภไคยอุดม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสาร) : ผมขอเสนอ ๗ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๗ วันตามข้อบังคับฯ นะครับ มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เป็นอันจบการพิจารณา
ในระเบียบวาระนี้ครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมได้รับหนังสือจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ซึ่งได้รับมอบหมายให้มาเสนอร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการนะครับ มีฐานะ จะขออนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติในลำดับ ๔ ขึ้นมา
ก่อนนะครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสมหมาย
ภาษี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้
ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ
ให้เลื่อนเรื่องนี้ขึ้นมาครับ

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กองทุนอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น
เป็นผู้จัดการเงินของกองทุนในประเทศและในต่างประเทศได้ รวมทั้งให้กองทุนมีอำนาจ
จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์แก่กองทุน
หรือเพื่อให้บริการแก่กองทุนหรือนิติบุคคลที่กองทุนเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ
เจ็ดสิบห้าของหุ้นทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๒๖ (๘)
มาตรา ๓๑ (๒) และ (๓) และมาตรา ๖๕ และเพิ่มนิยามคำว่า “นิติบุคคล” ในมาตรา ๓
และเพิ่มมาตรา ๕ (๔/๑))

(๒) กำหนดให้สมาชิกสามารถส่งเงินสะสมเข้ากองทุนเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงได้และกำหนดจำนวนเงิน และกำหนดจำนวนเงินสมทบสำหรับส่วนราชการในการส่งเข้ากองทุน รวมทั้งกำหนดให้สมาชิกเลือกแผนการลงทุนได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๓)

(๓) กำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินกองทุน และกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการให้กองทุนบริหารเงินกรณีที่ยังไม่มีการขอรับเงินคืน การดำเนินการกรณีขอโอนเงิน การเปลี่ยนแปลงยอดเงินประเดิม และการส่งเงินประเดิมหรือเงินชดเชยคืน กระทรวงการคลัง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ วรรคสอง และเพิ่มมาตรา ๖๗/๑ มาตรา ๖๗/๒ และมาตรา ๗๓/๑)

เหตุผล

โดยที่การจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญ และให้ผลประโยชน์ตอบแทนการรับราชการแก่ข้าราชการเมื่อออกจากราชการ รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการออมทรัพย์ของสมาชิก และจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่สมาชิก โดยกองทุนจะนำเงินไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทนคืนสู่สมาชิก แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินกิจการของกองทุนและเพื่อประโยชน์ของสมาชิก สมควรกำหนดให้กองทุนสามารถดำเนินกิจการของกองทุนได้ทั้งในประเทศและในต่างประเทศ โดยอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้จัดการกองทุน รวมทั้งสามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์แก่กองทุน หรือเพื่อให้บริการแก่กองทุน หรือนิติบุคคลที่กองทุนเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละสิบห้าของหุ้นทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น และให้สมาชิกสามารถส่งเงินสะสมเข้ากองทุนได้ตามความสามารถของแต่ละคน รวมทั้งสามารถเลือกแผนการลงทุนในหลักทรัพย์ที่กองทุนจัดทำขึ้น ซึ่งสมาชิกจะได้รับผลตอบแทนตามอัตรา

ตอบแต่ของแต่ละแผนการลงทุน นอกจากนั้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในกรณี
ที่กองทุนบริหารเงินของผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินคืน แต่ยังไม่ขอรับเงินหรือทยอยขอรับเงินคืน
และกรณีที่มีผู้มีสิทธิรับเงินคืนขอโอนเงินไปยังกองทุนอื่น รวมทั้งการส่งเงินประเดิม
หรือเงินชดเชยคืนแก่กระทรวงการคลังในกรณีที่ไม่มี การจ่ายเงินประเดิมหรือเงินชดเชย
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมใคร่ขอสรุปรายละเอียดสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีการแก้ไข
กฎหมายในสาระสำคัญรวม ๖ ประการ โดยสรุปดังนี้

ประการที่ ๑ การส่งเงินสะสมเข้ากองทุน ร่างมาตรา ๗ นะครับ
ปัจจุบันกฎหมายกฎหมายให้สมาชิกส่งเงินสะสมเข้ากองทุน ๓ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน
ทำให้สมาชิกที่ประสงค์จะเอาเงินเพิ่มเติมไม่สามารถออมสะสมเพิ่มเติมได้ อันนี้
ตามกฎหมายเก่า ก็ขอแก้ไขเป็นให้สมาชิกส่งเงินสะสมได้เกินกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์
ตามความสมัครใจ แต่ไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นอัตราขั้นสูงเท่ากับกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ ส่วนเงินสมทบรัฐก็ยังคงสมทบให้เท่าเดิม คือ ๓ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน
จึงไม่มีภาระด้านงบประมาณเพิ่มขึ้นแต่ประการใด สมาชิกได้ประโยชน์เพราะว่าเงินสะสมที่
ส่งเพิ่มขึ้นสมาชิกไม่ต้องนำไปเสียภาษีนะครับ

ประการที่ ๒ การบริหารเงินให้แก่สมาชิกผู้ซึ่งยังไม่ขอรับเงินจากกองทุน ตามร่างมาตรา ๑๐ ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้สมาชิกที่พ้นจากสมาชิกภาพ ต้องขอรับเงินจากกองทุนทั้งหมดในคราวเดียว ขอแก้ไขเพื่อให้สมาชิกซึ่งพ้นสมาชิกภาพมีทางเลือกในการขอรับเงินจากกองทุนดังนี้ คือขอรับเงินจากกองทุนเมื่อไรก็ได้ ขอรับเงินทั้งหมด หรือทยอยรับบางส่วนก็ได้ โดยกองทุนจะบริหารเงินส่วนที่เหลือให้ โอนไปกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงานหรือการชราภาพได้ ซึ่งจะมีผลทำให้สมาชิก กบข. มีทางเลือกเพิ่มขึ้นที่จะให้กองทุนบริหารเงินต่อไปก็ได้ หรือจะขอรับเงินจากกองทุนบางส่วนก็ได้ หรือจะให้โอนกองทุนไปยังกองทุนอื่นต่อไปก็ได้

ประการที่ ๓ แผนการลงทุน ตามร่างมาตรา ๑๒ ปัจจุบันกองทุนมีแผนการลงทุนเพียงแผนเดียวสำหรับสมาชิกทุกคน โดยเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูง ไม่น้อยกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินกองทุน และเป็นสินทรัพย์อื่นได้ไม่เกิน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของเงินกองทุน ขอแก้ไขเพื่อให้สมาชิกเลือกแผนการลงทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กบข. กำหนด ให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเองได้ เพราะสมาชิกแต่ละคนมีการยอมรับความเสี่ยงได้แตกต่างกัน หากสมาชิกไม่ต้องการที่จะเลือกแผนการลงทุนเอง กองทุนก็จะบริหารจัดการตามเดิม โดยในเบื้องต้น คณะกรรมการ กบข. จะกำหนดให้เลือกแผน ๓ - ๔ แผน จัดแผนให้สมาชิกเลือก ๓ - ๔ แผน เพื่อให้แตกต่างกันนะครับ

ประการที่ ๔ การมอบหมายให้จัดการเงินของกองทุน ตามร่างมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๖ ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้กองทุนจะลงทุนเองหรือมอบหมายให้นิติบุคคลอื่นดำเนินการจัดการเงินของกองทุนก็ได้ คือเกิดการเงินของ กบข. แต่นิติบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจะต้องมีความเชี่ยวชาญด้านการลงทุน ในประการแรก ประการที่ ๒ ต้องได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น ทำให้กองทุนในต่างประเทศ ซึ่งกองทุนจะต้องดำเนินการเอง ไม่สามารถมอบหมาย

ให้ผู้จัดการกองทุนต่างประเทศดำเนินการได้ เนื่องจากผู้จัดการกองทุนต่างประเทศไม่ได้รับอนุญาตให้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายไทย เรื่องนี้ ก็ขอแก้ไขเป็น ให้กองทุนมอบหมายให้ผู้จัดการกองทุนต่างประเทศนำเงินไปลงทุน ในต่างประเทศได้ โดยผู้ได้รับมอบหมายจะต้องเป็นนิติบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการลงทุน และต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำกับดูแลตามกฎหมาย ของประเทศนั้น ๆ สำหรับรายละเอียดการดำเนินการนั้น กระทรวงการคลังจะต้องออกเป็น กฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวต่อไป

ประการที่ ๕ การจัดตั้งบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด ตามร่าง มาตรา ๔ ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้กองทุนมีอำนาจในการลงทุนหาผลประโยชน์จาก ทรัพย์สินของกองทุนได้ โดยมีได้กำหนดเรื่องการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์แก่กองทุนไว้อย่างชัดเจน เช่น การจัดตั้งบริษัท เพื่อบริหารอสังหาริมทรัพย์ที่กองทุนเป็นเจ้าของ หรือบริษัทที่ให้บริการด้านไอที (IT) เป็นต้น -----

ข้อนี้เรื่องนี้ก็ขอแก้ไขเพื่อให้กองทุนสามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด เพื่อประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์แก่กองทุน หรือเพื่อให้บริการแก่กองทุน หรือนิติบุคคลที่กองทุนเป็นหุ้นส่วนและถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๑๕ ของหุ้นทั้งหมด ของนิติบุคคลนั้น คือดูแลในส่วนที่เป็นผลประโยชน์ของกองทุนโดยแท้จริง โดยการ จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว จะต้องจัดตั้งให้อยู่ภายใต้กรอบ วัตถุประสงค์ของกองทุนด้วย

ประการสุดท้าย คือการนำเงินส่งคืนคลัง ร่างมาตรา ๑๔ ข้าราชการที่สมัคร เป็นสมาชิก กบข. ในตอนเริ่มแรกรัฐบาลจะจ่ายเงินประเดิม ๒ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน เข้ากองทุนให้ตั้งแต่วันที่เริ่มรับราชการจนถึงวันก่อนเป็นสมาชิก กบข. และจ่ายเงินชดเชย ๒ เปอร์เซ็นต์ของเงินเดือน เข้ากองทุนให้ตั้งแต่วันเป็นสมาชิก กบข. จนถึงวันออกจาก ราชการ แต่สมาชิก กบข. จะได้รับเงินประเดิมและเงินชดเชย จะได้รับก็ต่อเมื่อขอรับ บำนาญเท่านั้น หากขอรับบำเหน็จหรือไม่มีสิทธิรับบำนาญก็จะไม่ได้รับเงินดังกล่าว ปัจจุบันสมาชิกที่ไม่ได้รับบำเหน็จหรือไม่มีสิทธิรับบำนาญก็มีจำนวนพอสมควร ทำให้ มีเงินประเดิมในขณะนี้ เงินประเดิมและเงินชดเชยที่ไม่ได้จ่ายให้สมาชิก กบข. จำนวนหนึ่ง ค้างอยู่ในบัญชีกองทุน ซึ่งกฎหมายปัจจุบันมิได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ จึงจำเป็นต้อง กำหนดให้นำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เพราะเงินนี้เป็นเงินที่สมทบ แล้วเขาไม่ได้รับ ก็ต้องส่งคืนรัฐบาลซึ่งจ่ายเงินให้ อันนี้ก็เข้าใจว่ากองทุนเพิ่งมาเจอ หรือทำเป็นเพิ่งมาเจอที่สุดแท้แต่ และถือโอกาสที่จะต้องแก้ไขในครั้งนี้นี้ด้วย ทั้งนี้ กระทรวงการคลังจะได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินส่งคลังต่อไป

กระทรวงการคลังจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อโปรดพิจารณา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็ถือว่าเป็นอันปิดอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรุณาคลำม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ กรุณาคลำม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมรับหลักการเป็นเอกฉันท์
นาระับ กรรมการกรับ

นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๑๖ ท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอกรรมการ
วิสามัญฯ ๑๖ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนาระับ เชิญท่านรัฐมนตรีกรับ
นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเสนอ
รายชื่อกรรมการสัดส่วนรัฐบาล ๑ ใน ๕ เท่ากับ ๓ ท่านกรับ กระผม นายสมหมาย ภาษี
ลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ นายอาทิตย์ ชวนะเกรียงไกร ลำดับที่ ๓ นางสาวรียา ว่องปรีชา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณมุกดา

นางมุกดา อินตะสาร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ดิฉัน ครมูกดา อินตะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๑
เป็นตัวแทนของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑๓ ท่านคะ

๑. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๒. คุณหญิงชญา วัฒนศิริธรรม
๓. นางภัทริยา เบญจพลชัย
๔. นายสุรพล นิตไกรพจน์
๕. พลเอก โสภณ ศีลพิพัฒน์
๖. พลตำรวจโท มาโนช ศัตร์ฐี
๗. นายชนินทท์ โทณวนิก
๘. นายการุณ กิตติสถาพร
๙. นายปรีชา วัชรากัย

๑๐. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๑. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
๑๒. นายภัทรระ คำพิทักษ์
๑๓. นายชาญณรงค์ จันทโรชิตี ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
ขอผู้รับรองคะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๒๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด
จะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนี้นะครับ
เชิญเลขานุการอ่านรายชื่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๖ ท่าน

๑. นายสมหมาย ภาษี
๒. นายอาทิตย์ ชวนะเกรียงไกร
๓. นางสาววริยา ว่องปรีชา
๔. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๕. คุณหญิงชฎา วัฒนศิริธรรม
๖. นางภัทริยา เบญจพลชัย
๗. นายสุรพล นิติไกรพจน์
๘. พลเอก ไสภณ ศीलพิพัฒน์
๙. พลตำรวจโท มาโนช ศัตรูลี
๑๐. นายชนินท์ โทณวนิก
๑๑. นายการุณ กิตติสถาพร
๑๒. นายปรีชา วัชรากัย
๑๓. พลตำรวจโท สมศักดิ์ แขวงโสภา
๑๔. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
๑๕. นายภัทรระ คำพิทักษ์
๑๖. นายชาญณรงค์ จันทร์โชติ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ
นายสมหมาย ภาษี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ๗ วัน
ตามระเบียบครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้า
ที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติและคุณคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

เหตุผล

โดยที่สินค้าในปัจจุบันไม่ว่าจะผลิตภายในประเทศหรือนำเข้า มีกระบวนการผลิตที่ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงขึ้นเป็นลำดับ การที่ผู้บริโภคจะตรวจพบว่าสินค้าไม่ปลอดภัยกระทำได้ยาก เมื่อผู้บริโภคนำสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไปใช้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นได้ แต่การฟ้องคดีในปัจจุบันเรียกค่าเสียหายมีความยุ่งยาก เนื่องจากภาระในการพิสูจน์ถึงความจงใจ หรือประมาทเลินเล่อในการกระทำผิดของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าตกเป็นหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหายตามหลักกฎหมายทั่วไป เพราะยังไม่มีกฎหมายให้ความคุ้มครองผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากสินค้า โดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในความเสียหายของผู้ผลิตหรือผู้เกี่ยวข้องไว้โดยตรง จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย โดยนำหลักความรับผิดโดยเคร่งครัดมาใช้ อันจะมีผลให้ผู้เสียหายไม่ต้องพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัย

ของสินค้า ตลอดจนได้รับการชดใช้ค่าเสียหายที่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
นี้

จึงขอเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อโปรดพิจารณารับหลักการ
ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางรัฐบาลที่ได้เสนอ
กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภา ที่จะต้องขอบคุณเพราะว่า ในช่วงที่ทำหน้าที่ใน
สภาแห่งนี้มา ๑๐ กว่าปีนะครับ เข้าใจว่าเรารอคอยกฎหมายลักษณะเช่นนี้มาก่อนข้างจะนาน
แล้วก็ได้ไม่ได้ปรากฏว่าจะมีกฎหมายลักษณะที่จะคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามาสู่สภาเลย แม้กระทั่ง
กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรงนี้ ว่าไปแล้วรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เคยบัญญัติไว้
ก็ยังไม่ปรากฏ จนกระทั่งเรามีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคก็ยังไม่
เข้ามา แต่เอาละกฎหมายฉบับนี้ก็ถือว่าเป็นนัยหนึ่งที่จะดูแลผู้บริโภค โดยเฉพาะผู้บริโภค
ที่ได้รับความเสียหายจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ที่ผมต้องลุกขึ้นอภิปรายนี้ ผมเพียงแต่ต้องการ
จะยกตัวอย่างสนับสนุนหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ -----

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ บังเอิญผมทำงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนมา โดยตลอด ระยะเวลาหลังจะพบว่าเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็ก ๆ ที่จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับสินค้าหลายประเภท ในเชิงสถิติและเชิงอันตรายนี้พบว่าได้ประสบปัญหา มาก ๆ กับสินค้าในลักษณะเช่นนี้ค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นของเด็กเล่นที่มีลักษณะการใช้สีที่เป็นอันตรายเมื่อเด็กอมเข้าไปในปากก็จะมีพิษมีภัยต่อเขา อย่างนี้เป็นต้น หรือแม้กระทั่ง ของเด็กเล่นที่มาพร้อมกับรายการโทรทัศน์ ท่านประธานฯ คงนึกภาพออกนะครับ รายการต่าง ๆ ของโทรทัศน์ที่น่าละครแปลก ๆ เข้ามาเล่น สิ่งที่จะมีผลมาก ๆ ในเรื่องของ ประโยชน์ก็คือการทำอุปกรณ์ของเด็กเล่นที่ให้เป็นไปตามละครโทรทัศน์ หรือการ์ตูน โทรทัศน์ แล้วของเด็กเล่นลักษณะเช่นนั้น ผมคิดว่าก็เป็นลักษณะสินค้าที่ ไม่ปลอดภัยที่ค่อนข้างจะมีมาก ความแหลมคมของมันที่ทำให้เด็กเราตาบอดปีละหลาย ๆ คน แล้วก็ความอันตรายของมันที่มีผลต่อร่างกาย หลายคนมีปัญหา มาก ๆ ที่กระทบ กับของเด็กเล่นเหล่านี้

อีกประเด็นหนึ่งที่เป็นปัญหามาก ๆ ที่ผมยังคิดว่าคงหาทางออกยังค่อนข้าง ยากอยู่ ก็คือถ้าท่านทั้งหลายที่มีลูกหลานตัวเล็ก ๆ คงจะนึกออกว่าเมื่อท่านไปซื้อขนมที่เป็น เม็ดเล็ก ๆ ขึ้นมาให้ลูกหลานเราในเชิงลูกกวาด ถ้าเราเอาลูกกวาดเหล่านี้โยนปนไปกับเม็ดยา ที่เราทานกันอยู่ เราไม่สามารถจำแนกออกได้เลยว่าจะอะไรเป็นลูกกวาด อะไรเป็นยา ฉะนั้น มีเด็กจำนวนมากที่คว่ำยาไปกินเพราะคิดว่าเป็นขนม นี่ก็คือสาเหตุ ของสินค้าที่เป็น อันตรายที่เรายังไม่ค่อยมีความประณีตความละเอียดอ่อนในการพิจารณาว่าอะไรที่พึงกระทำ ได้ในสังคมไทย เรานึกถึงประโยชน์เป็นหลักเท่านั้น กระนั้นก็ตามท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผมคิดว่ามี ๒ ประเด็นที่ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่อยากให้กรมการไปดูแลในรายละเอียด มากขึ้น

ประเด็นที่ ๑ ผู้ที่เป็นผู้ว่าจ้างให้ผลิตนี้ ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่เราต้อง ตระหนักค่อนข้างมากกว่าต้องเอาโทษไปถึงกลุ่มนี้ให้ได้ เพราะจริง ๆ ผู้ว่าจ้างให้ผลิตนี้ เป็นคนที่จะออกแบบแล้วก็คือดีไซน์ (Design) รูปแบบของมันทั้งหมดว่าควรจะเป็น อย่างไร เป็นต้นธารของปัญหาเลย ที่เป็นคนออกแบบทุกอย่างให้มันเดินไปตามวงจรของ

ธุรกิจ นี้ประเด็นที่ ๑ ที่อยากให้คุณไปดูให้ค่อนข้างละเอียดว่า เราจะเอาผิดไปถึง
ผู้ว่าจ้างให้ผลิตนี้ได้อย่างไร เพราะว่าเป็นปัญหาค่อนข้างจะมาก

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมชื่นชมมากในกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า เมื่อมันเกิดอันตราย
ขึ้นกับผู้บริโภคนี้ ไม่ใช่ผู้บริโภคต้องเป็นคนไปพิสูจน์ว่าอาหารของคุณมันเสีย นมของคุณ
มันหมดอายุเอามาขายให้เรา สินค้าเป็นกระเช้าหมดอายุแล้วมาขายให้เรา แล้วเราก็ต้องเสีย
เราก็รับอันตรายจากมัน แต่ในทางกลับกันมันโยงไปว่า เมื่อมันเกิดอันตรายขึ้นมา ผู้ผลิต
ต่างหากต้องเป็นคนต้องพิสูจน์ว่าสินค้าของคุณไม่อันตราย การกลับโยงแบบนี้
ผมคิดว่ามันน่าสนใจ มันคล้ายกับกฎหมายฟอกเงิน กฎหมายฟอกเงินนี้จะดำเนินการเมื่อเกิด
ปัญหาขึ้น คนเป็นเจ้าของเงินต้องเป็นคนพิสูจน์เองว่า เงินที่เราได้มานั้นเป็นเงินที่บริสุทธิ์
ต้องพิสูจน์ให้ได้ เพื่อเขาจะไม่ยึดทรัพย์เรา นี่นับเช่นกันครับ ผมคิดว่าคนที่เป็นผู้ผลิต
เป็นเจ้าของต้องเป็นคนพิสูจน์ว่าของเรานี้ไม่เกิดอันตราย ที่คุณเกิดอันตรายไม่ใช่ของเรา
ไม่ใช่ให้คนที่ได้รับโทษทัณฑ์เป็นคนพิสูจน์ว่าของคุณนั้นเป็นอันตราย เมื่อสักครู่นี้
เป็นประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะฝากท่านประธานฯ ฉะนั้น โดยหลักการคือผมรับกฎหมายฉบับนี้
ได้ แล้วก็ขอความกรุณาท่านกรรมาธิการช่วยเร่งรัดให้กฎหมายฉบับนี้
เข้าสู่สภาโดยเร็ว ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ดวงคะ
นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายดวง
อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอชื่นชมรัฐบาลอีกคนหนึ่งนะครับ
แล้วขอสนับสนุนหลักการของกฎหมายฉบับนี้ที่ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
วิถีชีวิตของประชาชนอย่างแท้จริง แล้วเป็นเครื่องมือของประชาชนในการที่จะมาเป็น
เครื่องมือในการปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน ประการสำคัญก็คือว่า
กฎหมายฉบับนี้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมที่สลับซับซ้อนทุกวัน
ท่านประธานฯ ครับ มีประเด็นสำคัญที่ผมคิดว่าเป็นหัวใจสำคัญของกฎหมายฉบับนี้
ถ้าเราย้อนกลับไปดูตั้งแต่ร่างเดิมที่ภาคประชาชนได้เสนอมานั้น ผมอ่านแล้วไม่มี-----

คำถามของเราก็คือว่า ในมาตรา ๔ ที่พูดถึงสินค้านั้นมันหมายถึงการบริการด้วยหรือไม่ วันนี้เราทำเอฟทีเอ (FTA) กับต่างประเทศ อัตราสัดส่วนสินค้าที่นำมาเข้าประเทศไทยของเรานั้น ถ้าเทียบอัตราส่วนนั้นเป็นสินค้าเสีย ๑ เป็นบริการเสีย ๒ แล้วส่วนใหญ่สินค้าและบริการในโลกกลับซับซ้อนนี้มันไม่แตกต่างกัน บางอย่างมันคือสิ่งเดียวกัน บางอย่างการบริการก็คือสินค้านั่นเอง คำถามของเราก็คือว่าถ้าไม่ได้ครอบคลุมไปถึงการบริการแล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็จะขาดความเป็นจริงที่จะสอดคล้องกับวิถีชีวิตที่มันเกิดขึ้นกับประชาชน ผมจึงขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า ความเป็นจริงนั้นในการบริการที่เป็นร่างของภาคประชาชนที่ได้ต่อสู้ให้เสนอกันมานั้นได้ถูกตัดออกไปใช่หรือไม่ ถ้าตัดออกไปแล้วจะทำให้คุณค่าของกฎหมายฉบับนี้มีและมันรู้ทำหันต่อสังคมนั้น ควรจะนำหลักการของการบริการนั้นกลับคืนมาหรือไม่อย่างไร เพราะในที่สุดเราไม่อาจที่จะปฏิเสธได้ว่ามันคือสินค้าหรือมันคือบริการ และเราก็ไม่อาจที่จะปฏิเสธได้ว่า บางอย่างสินค้าที่ประชาชนบริโภคเข้าไปนั่นก็คือการได้รับบริการนั่นเอง จึงขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนฝากเป็นข้อสังเกตไปยังกรรมการ แล้วผมคิดว่าถ้าไม่มีความหมายของคำว่า การบริการไว้ แน่นนอนทีเดียวท่านประธานฯ ครับ ต้องมีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ อย่างแน่นอน ประการที่ ๑ ในอนาคตเนื่องจากว่ามันไม่ทันสมัยแล้วครับ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าจะจะมีปัญหา แปลว่าบริการที่ประชาชนได้รับ ไม่ว่าจะเป็นสินค้านำเข้ามาก็ตาม หรือภายในประเทศก็ตาม ที่กระทบกระเทือนต่อจิตใจของประชาชนนั้นก็ไม่ได้รับการคุ้มครองในกฎหมายฉบับนี้ ผมจึงขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัฒนาคะ
นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก คือผมไม่แน่ใจว่าคำว่า สิ้นค้า ในนี้หมายถึงอาหารด้วยหรือเปล่า เพราะว่าเขียนไว้ว่า ผลิตผลเกษตรกรรม ซึ่งหมายถึงผลผลิตที่เกิดจากการทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ อันนี้หมายถึงอาหารสดหรืออะไรครับ หรือว่าเป็นอย่างอื่น อันนี้อ่านแล้วไม่ค่อยจะชัดเจน ถ้าไปอยู่ใน พ.ร.บ. อื่น หรือในกฎกระทรวงก็น่าจะชัดเจนกว่านี้

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือการพิสูจน์ว่าได้รับความเสียหายจากสิ้นค้า ไม่ปลอดภัย ผมว่าเรื่องนี้พิสูจน์ค่อนข้างจะยากมาก ๆ เพราะว่าบางอย่าง ถ้ามันเกิดป๊อปเกิดป๊อปมันก็จะบอกได้ แต่หลาย ๆ อย่างมันใช้เวลานานกว่าจะรู้ และที่สำคัญก็คือไม่รู้ว่ามันเกิดจากอะไร อย่างเช่น สมมุติว่าดับแข็งอย่างนี้ ก็ไม่รู้เกิดจากอะไร มันต้องหลาย ๆ ปัจจัย เพราะไม่มีใครคนใดคนหนึ่งบริโภคของอย่างใดอย่างหนึ่ง ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ ถึงขนาดนั้นนะครับ มันก็มีอยู่หลายปัจจัย อันนี้ก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้ นะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๓ ก็เป็นข้อกฎหมายนะครับ ก็คือในมาตรา ๗ ระบุไว้ว่า ผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสิ้นค้าที่ไม่ปลอดภัย หากพิสูจน์ได้ว่าข้อ ๑ ก้ว่าไปนะครับ ข้อ ๒ ก็คือผู้เสียหายรู้อยู่แล้วว่าสิ้นค่านั้นเป็นสิ้นค้าที่ไม่ปลอดภัย ผมมีตัวอย่างของจริง ซึ่งเกิดเร็ว ๆ ในอเมริกา เมื่อประมาณสัก ๒ – ๓ วันมานี้มีชายคนหนึ่งไปซื้อแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) มากิน เสร็จแล้วแฮมเบอร์เกอร์นั้นมันเค็มมากจนแกไม่สบาย แยกไปพ้องศาล ปรากฏว่าศาลตัดสินให้คนทำแฮมเบอร์เกอร์ติดคุก ๑ วัน ๑ คืน ปรับเท่าไร ไม่ทราบนะครับ อันนี้ถ้าเป็นผมถ้าเห็นแฮมเบอร์เกอร์มันเค็มผมก็คงเขี้ยวทิ้ง หรือไม่ก็ไปขอเงินคืน แต่นายคนนี้กินเข้าไปจนหมดแล้วก็ไม่สบาย อันนี้ก็เป็นข้อกฎหมายที่น่าจะต้องพิจารณานะครับว่ามันเข้าในมาตรา ๗ (๒) หรือไม่อย่างไร ทั้งที่ก็รู้ว่าไม่ปลอดภัย แล้วตัวเองก็ไม่สบายนะครับ อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตที่อยากจะฝากกรรมการไว้พิจารณาในตอนวาระ ๒ วาระ ๓ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิษ รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านบดินทร์คะ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นผมขอแสดงความคิดเห็นว่าเป็นจริงที่เราควรมีกฎหมายฉบับนี้มานานแล้วนะครับ ได้มีความพยายามที่จะยกร่างกฎหมายฉบับนี้มาเป็นเวลาประมาณ ๑๐ ปี แต่ปัญหาที่กฎหมายนี้ไม่ผ่านออกมาจนกระทั่งถึงวันนี้ก็เพราะว่าร่างแรก ๆ นี้มีปัญหาค่อนข้างมาก ผู้ที่ยกร่างกฎหมายเองไม่เข้าใจลึกซึ้งเพียงพอนะครับ กฎหมายฉบับนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้จะยกร่างนี้จะต้องเข้าใจถึงกระบวนการและผลกระทบนี้อย่างลึกซึ้ง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มุ่งที่จะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้น ซึ่งความเป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นนี้ไม่ได้สร้างเพื่อให้กับผู้บริโภคเท่านั้น ความเป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นและอยู่ได้จะต้องเป็นความเป็นธรรมซึ่งทางผู้ผลิตเองก็จะต้องได้รับความเป็นธรรมด้วยในส่วนนี้-----

สิ่งที่สำคัญที่สุดซึ่งผมคิดว่าบางครั้งเรามองเห็น ๆ เราไม่ได้คิดเราไม่เข้าใจว่าความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นของผู้ผลิตนี้ เราอาจจะคิดว่าผู้ผลิตเป็นผู้ควักกระเป๋าจ่าย แต่ในทางปฏิบัติไม่ใช่ครับ ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นนี้จริง ๆ แล้วผลที่สุดก็ได้กับผู้บริโภคนั่นแหละ เพราะว่าผู้ผลิตก็จะผลักภาระอันนี้ นำเอาค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นเอาไปบวกอยู่ในราคาสินค้า และผลที่สุดผู้ที่จ่ายจริง ๆ ก็คือผู้บริโภค เพราะฉะนั้นในการที่จะให้ผู้ผลิตต้องเข้ามารับผิดชอบในส่วนนี้จึงจำเป็นที่จะต้องดูว่าเป็นการรับผิดชอบที่เหมาะสม และมีเหตุมีผล ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างมิดที่เราใช้กันอยู่สารพัดอย่าง ไม่ว่าจะใช้ปอกผลไม้ ใช้สับหมู หรือแม้กระทั่งใช้ฟันมะพร้าว เราก็เห็นว่ามิดตัวมันเองมันมีอันตราย แต่ถ้าหากบอกว่าผู้บริโภคซื้อมิดไปแล้วเอาไปปอกผลไม้ หรือเอาไปปอกมะพร้าวแล้วถูกมิดบาดผู้ผลิตต้องรับผิดชอบ ท่านลองคิดดูนะครับ ถ้าอย่างนั้นการที่จะทำให้มิดอันนี้ปลอดภัย มิดเล่มนี้คงไม่สามารถจะขายได้ในราคา ๕ บาท ๑๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาทในตลาด ผลที่สุดอาจจะออกมาราคาเป็นหมื่นเป็นแสน ผลที่สุดเราก็ไม่มีมิดใช้ เพราะผู้ผลิตก็ไม่สามารถจะผลิตออกมา เพราะผลิตออกมาแล้วก็ไม่มีผู้ซื้อ อันนี้คือผลกระทบจากความรับผิดชอบที่เกิดขึ้น ซึ่งถ้าหากว่าเราผลักภาระโดยไม่มองในความเป็นจริง สิ่งนี้คือสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น ลองดูตัวอย่างอีกอันนะครับ มิด โคนหนด มิด โคนหนดถ้าเราใช้ตามที่เขากำหนดไว้ว่าควรจะเป็นก็อาจจะไม่เกิดปัญหา แต่ถ้าหากว่าพ่อเอามิด โคนหนดไปวางไว้เกะกะ ไม่เก็บรักษาให้ดี ลูกเล็ก ๆ เอามิด โคนหนดมาแล้วถูกบาด ถามว่าความรับผิดชอบอันนี้จะเกิดขึ้นกับใคร ที่สำคัญที่สุดรวมไปถึงแม้กระทั่งภาระในการนำสืบด้วย เพราะว่าภาระในการนำสืบ เราพยายามที่จะร่างกฎหมายในเรื่องของความรับผิดชอบในตัวสินค้าอันนี้เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องมองในความเป็นจริงด้วย ผมยกตัวอย่างนะครับ เราไปซื้อรถยนต์มา ๑ คัน แล้วก็ขับรถยนต์ไป เกิดอุบัติเหตุรถคว่ำ ถามว่าผู้บริโภค ผู้เสียหายจะต้องนำสืบอะไรบ้างหรือเปล่า และผู้ผลิตจะต้องนำสืบอะไรบ้างหรือเปล่า ถ้าหากว่าผู้บริโภคเพียงแต่บอกว่าผมซื้อรถมา ผมขับรถไปแล้วรถคว่ำ ผมได้รับบาดเจ็บเสียหายในร่างกายและทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นบริษัทผู้ผลิตจะต้องจ่ายค่าเสียหายให้กับผมเป็นเงิน ๑ แสนบาท ๒ แสนบาท ถามว่าแล้วผลที่เกิดขึ้นมาตรงนี้เป็นธรรมหรือไม่ ความเป็นธรรมอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นภาระความรับผิดชอบตรงนี้เรื่องของอำนาจหน้าที่ในการพิสูจน์ จึงเป็นเรื่อง

ที่กฎหมายจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน และดูความเป็นธรรมว่าอยู่ตรงไหน ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจของผู้ร่างในร่างแรก ๆ แล้วก่อให้เกิดปัญหา แล้วก็ร่างกันมานานเป็นเวลาประมาณสัก ๑๐ ปี ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ยกร่างขึ้นมา ซึ่งผมขอชมเชยว่าได้แก้ไขปัญหาดัง ๆ เหล่านั้นไปเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากคำนึงถึงสภาพของประเทศของเราในขณะนี้ร่างกฎหมายฉบับนี้ต้องถือว่าเป็นร่างกฎหมายที่ดีมาก แต่ในขณะที่เดียวกันผมก็ยังคิดว่ายังมีประเด็นบางประเด็นที่อาจจะต้องมีการปรึกษาหารือกัน ซึ่งอาจจะมีการปรับปรุงแก้ไขกันในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งผมอยากจะยกตัวอย่างเพื่อท่านประธานฯ จะได้เข้าใจประเด็นสินค้าที่ผู้ผลิตผลิตขึ้นมาแล้วได้มาตรฐาน เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือ มอก. ของเรา ถ้าต่อมาภายหลังสินค้านั้นไปก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้บริโภค ถ้ามว่าผู้ผลิตต้องรับผิดชอบ ในขณะที่ตามกฎหมายของเราถึงแม้จะผลิตสินค้าโดยได้มาตรฐาน มอก. ก็ยังไม่รับผิดชอบ แต่ของต่างประเทศถ้าหากเป็นการผลิตสินค้าโดยได้มาตรฐาน ตามมาตรฐานแล้วแต่ที่เขาจะกำหนดจะได้รับการยกเว้น ไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนนี้

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญก็คือว่าในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดในสินค้าที่ไม่ปลอดภัยนี้ วัตถุประสงค์ต้องการคุ้มครองผู้บริโภค เพราะฉะนั้นจึงใช้หลักกฎหมายที่เรียกว่า กฎหมายในแง่ของสทริกไลอะบิลิตี้ (Strict liability) ความรับผิดโดยเคร่งครัด ซึ่งอันนี้จะมากกว่าความรับผิดชอบตามประมวลแพ่งและพาณิชย์โดยทั่วไป เพราะฉะนั้นเป็นกรณีพิเศษนะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จะไม่ใช่บังคับระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการ แต่ใช้ในระหว่างผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายกับผู้บริโภค กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้พูดตรงนี้ที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นจะต้องไปพิจารณาที่ว่าจะปรับปรุงตรงนี้ให้ชัดเจนขึ้น นอกนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดีและประเทศไทยควรมีกฎหมายในลักษณะนี้มานานแล้ว ผมขอสนับสนุนและรับหลักการในกฎหมายนี้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่าน ว่าที่ร้อยเอก จิตร ค่ะ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตอภิปรายในเรื่องของกฎหมายร่างพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยนะครับ ในต่างประเทศนั้นก็คล้าย ๆ กับกฎหมายโปรดักท์ไลอะบิลิตี้แอก (Product liability act) หรือพีแอลลอ (PL law) ซึ่งก็พูดกันมานานแล้วของเราเองก็พยายามที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้มาค่อนข้างนาน แต่อยากจะกราบเรียนว่าผมคงมองอีกมุมหนึ่งที่ว่า สังคมของประเทศไทยนั้นเป็นสังคมของภาคการเกษตรนะครับ ซึ่งถ้าเป็นสังคมของอุตสาหกรรมกฎหมายฉบับนี้ควรจะออกมานานแล้วนะครับ เพื่อคุ้มครองสินค้าโดยเฉพาะในส่วนของอุตสาหกรรม ซึ่งมีเทคโนโลยี มีในเรื่องของสารเคมี มีอะไรค่อนข้างมากมาย ในส่วนของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเขียนไว้โดยเฉพาะในเรื่องของสินค้าซึ่งจะไปรวมทั้งผลิตผลทางเกษตรกรรม ซึ่งสังคมเกษตรอย่างบ้านเรานั้นนะครับ ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ว่าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ออกในภาคเกษตร ซึ่งอาจจะเป็นไปได้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือจะด้วยประการใด ๆ ก็แล้วแต่ เกษตรกรของเราอาจจะต้องเสียค่าปรับหรือถูกเรียกฟ้อง

ในส่วนของการเสียหายตรงนี้นะครับ บริบทของสังคมยังคงเดินไปไม่ถึงจุดที่เรียกว่าเราจะมีทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกับในต่างประเทศก็เป็นเรื่องน่าคิด ในส่วนของการที่จะต้องเสนอข้อคิดเห็นว่า ในสิ่งที่ร่างเอาไว้หลายเรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องของสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หมายความว่าสินค้าที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย และสินค้าที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น ความเสียหายยังรวมไปถึงความเสียหายทางด้านจิตใจ ซึ่งก็มีนิยามในเรื่องของความเสียหายต่อจิตใจว่า หมายความว่า ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความหวาดกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าโศกเสียใจ ความอับอาย หรือความเสียหายต่อจิตใจอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ตรงนี้แหละครับปัญหาจะเกิด ตรงที่ว่าเราคิดง่าย ๆ อย่างสมมุติไปซื้อข้าวแวงกิน ๑ จาน ไปเห็นแมลงวันอยู่ตัวหนึ่งนะครับ เกิดความรู้สึกท้อใจใส่ปั่นป่วนหมดคิดว่าตัวเองเป็นอหิวาตกโรค ก็ฟ้องร้านข้าวแวงนั้น ได้เลย เนื่องจากว่าเกิดความเสียหายในส่วนนี้ขึ้นมาแล้วนะครับ เป็นความเสียหายทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องมีการตีความกันนะครับ ผมก็คิดว่าศาลยุติธรรมเราคงจะมีคดีขึ้นไปอีกค่อนข้างจะมากมายทีเดียวนะครับ เนื่องจากสังคมของเรานั้น ขาดในส่วนของการรู้ความเข้าใจในหลายเรื่องนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ด้วยความที่เป็นห่วงว่าสินค้าเกษตรกับสินค้าโดยเฉพาะในระดับชาวบ้านที่อยู่ข้างล่างนะครับ และก็สินค้าโอท็อป (OTOP) ต่าง ๆ บรรดาแชมป์ ไม่ว่าจะแชมป์ที่ออกมาในลักษณะใดก็ตามโดยภูมิปัญญาท้องถิ่น ถ้าเกิดเขาไปสระผมขึ้นมาแล้วเกิดปัญหาขึ้นมา ไม่ว่าจะเกิดอาการคันศีรษะหรือผมร่วงไปด้วยสาเหตุอื่น เนื่องจากสภาพหรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ไปโทษสินค้าตรงนั้น ผมว่าพี่น้องที่ผลิตสินค้าตรงนั้นขึ้นมาในลักษณะไม่ใช่อุตสาหกรรมโดยตรง ตรงนี้ก็จะเกิดปัญหาในส่วนของการบังคับใช้ได้ครับ เพราะฉะนั้นด้วยความที่เป็นห่วงในเรื่องของความเสียหาย ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ว่า ผู้ประกอบการทุกคนจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในความเสียหายที่เกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย คือ โดนทั้งไลน์ (Line) เลย อันนี้ก็จะเกิดปัญหาในส่วนของภาคเกษตร ภาคโอท็อปนะครับ และก็สินค้าในระดับชาวบ้าน ซึ่งความรับผิดชอบตรงนี้ในรายละเอียดต่าง ๆ ค่อนข้างจะเป็นห่วง ซึ่งโดยหลักการส่วนตัวแล้ว ถ้าจะดูตามระบบของในต่างประเทศแล้วก็เห็นด้วยในหลักการ แต่ถ้าจะถามกับท่าประธานฯ ผ่านไปยังท่านผู้ที่เกี่ยวข้องว่า สังคมบริบทของสังคมไทยนั้น

LIRT

ได้เดินไปถึงจุดนี้แล้วหรือยัง ฐานะทางการเงินของเรา รายได้ต่าง ๆ ของประชาชนคนไทย
นั้นนะครับ เงินเดือน ๆ หนึ่งเป็นแสน ๆ ทุกคนหรือเปล่า ๑ แสนกว่าบาทขึ้นไปหรือเปล่า
เหมือนกับในต่างประเทศ -----

- ๒๓/๑

อาจจะกินความรวมไปถึงการรักษาของแพทย์ก็ได้ ซึ่งในต่างประเทศนั้นพีแอลหรือ
โปรดักท์ไลออบิลิตีล (Product liability law) อาจจะกินความไปถึงการรักษาของแพทย์
ซึ่งมีการฟ้องร้อง ซึ่งเกิดจากการที่เขารักษาหรือแพทย์ได้ดำเนินการไปถูกต้องตามหลักวิชา
ใช้ยาที่ถูกต้องหมดแล้ว แต่อาจจะเกิดการติดเชื้อหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ที่ต้องรอพิสูจน์กัน
ก็จะถูกฟ้องร้องเป็นเงินหลายร้อยหลายพันล้านกันขึ้นมาใครจะรับผิดชอบ ผมก็คิดว่า
ทางออกเหมือนกับในต่างประเทศ คือการที่จะเกิดบริษัทประกันภัยขึ้นมาที่จะมารับผิดชอบ
ในการประกันสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ปัญหาตรงประเด็นนี้ก็อยากจะสรุปว่าเห็นด้วยในหลักการ
ถ้าประเทศของเราเจริญไปถึงระดับนั้นถ้าจำเป็นที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ก็อาจจะต้องมาดู
ในส่วนของรายละเอียด ซึ่งอาจจะต้องมีรายละเอียดอีกมากมาย ซึ่งจะไปร่างหรือว่าไปทำ
กฎหมายเหมือนกับในประเทศที่เจริญแล้วก็จะจะเป็นสิ่งที่ชัดเจนชัดขวางในส่วนของ
อุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งกำลังเดินหน้าไป ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติว่า สังคมของเรานั้นมีอยู่ ๓ วง วงที่ ๑ ก็คือสังคมโดยรวมที่จะทำให้สังคมของเรา
เดินหน้าไปได้ อีกสังคมหนึ่งก็คือที่ฝรั่งเขาเรียกบิสซิเนสเวลเฟร์ (Business welfare) คือ
สังคมของธุรกิจซึ่งจะต้องเดินไปได้ในระดับหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือคอนซูเมอร์เวลเฟร์
(Consumer welfare) ก็คือในส่วนของผู้บริโภค ซึ่งรัฐเองแล้วผู้ที่มีอำนาจนั้นจะต้องดูแล
ใน ๓ ภาคส่วนนี้ให้ไปด้วยกันได้ เพราะฉะนั้นโดยส่วนใดส่วนหนึ่งจะไปเอาผู้บริโภคให้อยู่
รอดได้หรือได้รับประโยชน์สูงสุด ในขณะที่ภาคธุรกิจหรือสังคมโดยรวมนั้นอยู่ไม่ได้ ตรงนี้
สังคมก็จะอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นความพอดี ตรงนี้อยู่ตรงไหน ก็อยากจะฝากกราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติผ่านไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ถึงแม้ว่าจำเป็นจะต้องมี
กฎหมายฉบับนี้อาจจะต้องดูแลในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ให้ชัดเจน และสอดคล้องกับ
บริบทของสังคมไทย อย่าได้เอาสังคมในต่างประเทศมาเป็นตัวตั้ง แล้วก็บอกว่าสังคมไทย
นั้นจะต้องเดินหน้าไปตามสังคมต่างประเทศที่เจริญแล้ว เพราะเรายังไม่ถึงขั้นนั้น
ก็จะต้องดูแลเอาเท่าที่เราจะสามารถกระทำได้ และสังคมภาพรวมของเรานั้นเดินไป
ข้างหน้าได้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอดิศักดิ์

นายอดิศัย ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
ผม อดิศัย ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประการแรก ผมเห็นด้วย
ในหลักการที่เราพยายามที่จะคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอาเปรียบ แต่ขณะเดียวกัน
จากท่านผู้อภิปรายที่เพิ่งผ่านไป ผมก็มีความเห็นด้วยว่า เราคงต้องระมัดระวังไม่ให้กฎหมาย
ฉบับนี้กลายเป็นผู้ผลิต ผู้ประกอบการจะต้องรับภาระทุกประการ ผมคิดว่าความพอดีที่จะ
ต้องพิจารณาน่าจะต้องพิจารณากันด้วยในรายละเอียด ยกตัวอย่าง อย่างเรื่องการพิสูจน์
ความผิดที่เกิดขึ้นอาจจะต้องพิจารณาเป็นลักษณะไปว่าลักษณะอย่างไรควรจะ
ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ ลักษณะใดควรจะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริโภค
ซึ่งตรงนี้ผมก็ขออนุญาตฝากเป็นประเด็นไว้ ประการที่ผมขออนุญาตอภิปรายก็คือ
ในเรื่องของความครอบคลุมของสินค้า ถ้าดูจากในเอกสารที่เสนอมาในร่าง พ.ร.บ.
เข้าใจว่าสินค้าที่จะควบคุมจะเป็นสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งผลิตผลทางการเกษตรหรือ
เกษตรกรรม ดูเหมือนจะครอบคลุมอยู่เพียง ๒ ประการเท่านั้น ถ้าผมเข้าใจเป็นอย่างนี้แล้ว
ถ้าถูกต้องก็สงสัยว่ายังมีสินค้าอีกไม่น้อยที่ควรจะต้องได้รับการควบคุม อาจจะมีกฎหมาย
กำกับอยู่ อย่างเช่น ยา เวชภัณฑ์ อาหาร ของเล่น หรือแม้กระทั่งยานพาหนะ ซึ่งรถยนต์มา
คันหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น สิ่งที่ผมกังวลมากก็คือในเรื่องของการนำเอาผลิตผลเกษตรกรรม
เข้ามารวมอยู่ในสินค้าที่กำลังจะพิจารณาในเรื่องของการที่จะคุ้มครองผู้บริโภค
ผมกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยที่จะต้องคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับสินค้าที่เป็นธรรมที่ถูกต้อง
แต่ปัญหาใหญ่ของสินค้าเกษตรกรรมมันมีความหลากหลายแล้วก็มีความแตกต่างไปกว่า
สินค้าอุตสาหกรรมหรือในเรื่องของสังหาริมทรัพย์อย่างสิ้นเชิง -----

เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าน่าจะแยกในเรื่องของผลิตผลของเกษตรกรรมออกจากการควบคุม หรือออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยข้อเท็จจริงมีร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร ซึ่งจะมีการควบคุมมาตรฐานในการผลิต ในการขายสินค้าเกษตรอยู่แล้ว ถ้าเห็นว่าในร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมเพียงพอที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ก็เป็นไปได้ที่จะไปเพิ่มเติมให้ครอบคลุม ตรงนี้จึงเป็นสาระสำคัญที่ผมอยากจะนำกราบเรียนเพื่อประกอบการพิจารณา อาจจะเป็นในขั้นของการแปรญัตติในวาระที่ ๒ ก็เป็นไปได้นะครับ ที่ผมเรียนว่าสมควรจะแยกสินค้าเกษตรกรรมออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้ามองดูในเรื่องของระดับการผลิตสินค้าเกษตรกรรม จะมีตั้งแต่ขั้นปฐมไปจนถึงขั้นแปรรูปเบื้องต้น แล้วก็แปรรูปจนกระทั่งไปสู่เป็นเรื่องของอาหาร ถ้าดูในร่างพระราชบัญญัติผู้ประกอบการมีทั้งผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต ผมไม่ได้พูดถึงผู้นำเข้าซึ่งไม่ค่อยเกี่ยวกับประเด็นที่ผมกำลังพูดถึง แต่ที่กำลังพูดถึงคือผู้ผลิต ผู้ขาย ผู้ผลิตมีตั้งแต่ผู้ผลิตรายเล็ก เกษตรกรรายเล็ก รายน้อย รายกลาง จนกระทั่งถึงรายใหญ่ เพราะฉะนั้นผู้ผลิตแม้กระทั่งรายเล็ก ก็มีโอกาที่จะต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ผลิต หากว่าผลิตสินค้าไม่ปลอดภัยก็จะเป็นปัญหา ซึ่งถูกต้องเขาต้องผลิตให้ปลอดภัย แต่ก็ดูสภาพข้อเท็จจริงแล้วเป็นเรื่องที่จะมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก รวมทั้งผู้ขาย ซึ่งถ้านับขายตั้งแต่ในตลาดหมู่บ้านจนกระทั่งถึงตำบล ถึงอำเภอ มีรายเล็ก จนกระทั่งขึ้นมาถึงรายใหญ่ บางทีขนาดที่เราเขียนเราอาจจะมองในรูปของการทำเป็นเชิงธุรกิจขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะนำมาประกอบในการที่จะชี้ให้เห็นว่า ในเรื่องของเกษตรกรรมนี้น่าจะต้องแยกออกไป หรือแม้กระทั่งในเรื่องการพิสูจน์ที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่ ถ้าสมมุติว่าเป็นรายเล็กถูกฟ้องร้องว่าสินค้าของเขาไม่ปลอดภัย หมายถึงว่าเขาต้องไปดำเนินการพิสูจน์ว่าสินค้าของเขาปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย จะเป็นความยุ่งยากและเป็นความสับสนอลหม่านไม่น้อยถ้าหากว่าลงไปถึงขนาดเล็กหรือขนาดค่อนข้างเล็ก รวมทั้งในกรณีที่บอกว่าในเรื่องของความรับผิดชอบร่วมกันในมาตรา ๕ ที่บอกว่าผู้ประกอบการทุกคนหมายถึงทุกสายของการผลิต จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็ตั้งแต่ผู้ผลิตไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงผู้ผลิตเป็นสินค้าออกไปขาย รวมทั้งผู้ขายในระดับ

ต่าง ๆ ตรงนี้จึงอยากจะขอเรียนเพื่อได้โปรดพิจารณาที่จะแยกการเกษตรหรือสินค้าเกษตรกรรมออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธานฯ อันนี้เป็นข้อสังเกตทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ เรื่องคำนิยาม ๒ ประการครับ ผมคิดว่าคงต้องพิจารณาให้รอบคอบในเรื่องคำนิยามที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายต่อจิตใจ ผมเข้าใจว่าเรื่องนี้จะเป็นความยุ่งยากในการวินิจฉัยว่าเกิดความหวาดกลัวแก่ไหน ความวิตกกังวลเหมือนที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายไปแล้ว

อีกประเด็นหนึ่งในคำนิยามเรื่องสินค้าที่ไม่ปลอดภัย หมายความว่าสินค้าที่อาจ ผมเน้นคำว่า อาจ อาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงนำเรียนโดยสาระสำคัญ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ประการแรก เห็นชอบด้วยในการที่เราจะคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม แต่ก็ต้องระมัดระวังไม่ให้ก้าวเลยเกินจนถึงก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ผลิตหรือผู้ขายหรือผู้ประกอบการจนเกินไป ประการที่ ๒ เห็นสมควรที่จะให้แยกเอาเรื่องของเกษตรกรรมหรือผลิตผลเกษตรกรรมออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะมีร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตรซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้อยู่แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็ยุติการอภิปรายนะคะ
ดิฉันจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรุณาอดป้อม เห็นด้วย สำหรับท่านที่ไม่เห็นควร
รับหลักการก็กรุณาอดป้อม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ค่ะ เรียบร้อยแล้วช่วยรวมคะแนน
นะคะ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ นะคะ
ก็ถือเป็นมติที่ประชุมรับหลักการนะคะ คณะกรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสุวรรณ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพค่ะ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๑๖ ท่านค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีเสนอ
กรรมาธิการวิสามัญ ๑๖ ท่าน มีสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ เชิญท่านรัฐมนตรี
เสนอส่วนของท่านรัฐมนตรีค่ะ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสุวรรณ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ทางฝ่ายรัฐบาลขอเสนอ ๓ นะคะ

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสุวรรณ
๒. นางรัศมี วิสเวช
๓. นายธีรวัฒน์ จันทรมบูรณ์

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญทางท่านสมาชิกฯ นะคะ
 เสนอค่ะ เชิญท่านพลตรี ประพาส ค่ะ

พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลตรี
 .ประพาส ศกุนตนาถ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๗ ท่านด้วยกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีเสนอ
 ๑๖ ท่านนะคะ แล้วก็ไปของทางรัฐมนตรีไปแล้ว คือของรัฐบาลไปแล้ว ๓ นะคะ
 เพราะฉะนั้นจึงเป็นของสมาชิกฯ เพียง ๑๓ ท่านค่ะ

พลตรี ประพาส ศกุนตนาถ : ดังมีรายนามดังต่อไปนี้ค่ะ

๑. นายสุรชัย ภูประเสริฐ
๒. นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์
๓. พลโท ชูสิน คุณาไทย
๔. นายบัณฑิต อัสวาณิชย์
๕. นายสุเมธ ตันทวนิชย์
๖. นายสันติ วิลาศศักดิ์านนท์
๗. นายชลิต แก้วจินดา
๘. พลเอก วุฒิชัย พรพิบูลย์
๙. นายทวี สุรฤทธิกุล
๑๐. พลเรือเอก นคร อรัญนาถ
๑๑. นายบรรพต หงษ์ทอง
๑๒. พลเอก สุเจตน์ วัฒนสุข และ
๑๓. นายสมบัติ เมทะนี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอผู้รับรองค่ะ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ
 มีท่านสมาชิกฯ จะเสนอท่านสมาชิกฯ อื่นใหม่คะ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือว่าที่ประชุม
 รับตามนั้น เชิญท่านเลขานุการอ่านคะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น
 จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. จำนวน ๑๖ ท่าน

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
๒. นางรัศมี วิสเวช
๓. นายธีรวัฒน์ จันทรสมนบูรณ์
๔. นายสุรชัย ภูประเสริฐ
๕. นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์
๖. พลโท ชุติน คุณาไทย
๗. นายบัณฑิต อัสวานิชย์
๘. นายสุเมธ ตันธวนิชย์
๙. นายสันติ วิลาศศักดิ์คานนท์
๑๐. นายชลิต แก้วจินดา
๑๑. พลเอก วุฒิชัย พรพิบูลย์
๑๒. นายทวี สุรฤทธิกุล
๑๓. พลเรือเอก นคร อรัญนาคร
๑๔. นายบรรพต หงษ์ทอง

๑๕. พลเอก สุเจตน์ วัฒนสุข

๑๖. นายสมบัติ เมทะนี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : กำหนดเวลาแปรญัตติคะ
ท่านรัฐมนตรี

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอ ๗ วันค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ทางรัฐบาลเสนอ ๗ วัน
ตามข้อบังคับฯ สมาชิกฯ จัดข้อใหม่ค่ะ

(ไม่มีสมาชิกฯ จัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่จัดข้อนะคะ
จึงถือเป็นมติที่ประชุมค่ะ ท่านสมาชิกฯ ค่ะ ก็เป็นการจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ความรับผิดชอบ ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.

เมื่อตอนช่วงเปิด ท่านประธานฯ ได้กรุณาเรียนท่านสมาชิกฯ ทราบแล้วว่า ๑๖.๐๐ น.
จะมีรัฐพิธี ฉะนั้นวันนี้ต้องขออนุญาตที่จะปิดประชุม แล้วก็ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ
ทุกท่านที่ได้มาร่วมประชุมค่ะ ขอปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

